71STE JAARGANG No. 8959 DINSDAG 23 FEBRUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

PLASTISCHE TAAL OVER ATOOMBOM

In oceaan-krater zou Kapitool 140 keer zijn verdwenen

Chicago. — Een atoomspecialist van het Amerikaanse Congres, Sterling Cole, heeft te Chicago te verstaan gegeven, dat de Verenigde Staten misschien over waterstofwapens beschikken, die krachtiger zijn, dan een wapen, dat achtien maanden geleden een gat met een doorsnee van 1.6 km. en een diepte van 60 meter in de bodem van de Stille Oceaan had geslagen.

.....ontketende oerkracht.....

Bij deze ontploffing was, zo zeide Sterling Cole, voorzitter van de commissie voor atoomenergie van het congres, het eiland van de atol Eniwetok waar de proef werd genomen, volkomen vernietigd.

In de Oceaanbodem werd een krater geslagen, waarin 140 bouwwerken van de grootte van het Kapitool te Washington, zouden kunnen worden geplaatst.

Indien deze ontploffing boven een moderne stad was teweeggebracht, zo zeide Sterling Cole, was in een gebied met een straal van vijf km. alles verwoest, door hitte en luchtdruk. De uitwerking van deze bom zou een gebied van 750 km2 beslaan, aldus Cole.

Verder zeide hij, dat de Verenigde Staten over verschillende soorten atoomwapenen beschikken, waarvan er enkele 25-maal krachtiger zijn dan de bom, die in het laatst van de oorlog Hirosjima had verwoest.

Nederl. kruiser Zeven Provinciën naar de Antillen

's-Gravenhage. — De Koninklijke Marine zal in de eerste helft van 1954 een omvangrijk vaarprogramma uitvoeren. De daarbij betrokken regeringen hebben doen weten, dat zij tegen de voorgenomen bezoeken geen bezwaar hebben, waardoor aan de plannen thans bekendheid kan worden gegeven. De kruiser „Zeven Provinciën" vaart eind Maart uit voor een reis van 2½ maand. De eerste aanloophaven is Portsmouth, waarna Las Palmas op de Canarische eilanden. Vervolgens gaat het vaartuig naar La Guaira in Venezuela en vervolgens naar Willemstad en Oranjestad.

Daarna gaat de reis naar San Juan op Puerto Rico en Annapolis in de Verenigde Staten. Dit bezoek houdt verband met het feit, dat Nederlandse adelborsten zich aan boord zullen bevinden voor hun jaarlijkse reis. De bedoeling is hen kennis te laten maken met hun Amerikaanse collega's in hun omgeving, want in Annapolis is de Amerikaanse adelborsten-opleiding gevestigd. Het schip doet op zijn terugreis wellicht Bermuda aan.

De „De Ruyter" vertrok reeds, zoals bekend.

Voorts vaart het oefensmaldeel V uit, dat dichter bij huis oefeningen houdt. Het vliegkampschip „Karel Doorman" bevindt zich daarbij en legt daarna bezoeken af aan Canada en de Verenigde Staten.

Nederlandse R.T.C.-delegalie morgen bijeen

's-Gravenhage. — De Nederlandse R.T.C.-delegatie is voor morgen bijeengeroepen om door minister Kernkamp persoonlijk op de hoogte te worden gesteld van de resultaten van de Kleine Commissie.

Actie tegen olie-accoord in Perzië

Teheran. — Noessein Makki, een Perzisch politicus, die Mossadeq heeft geholpen bij de naasting van de olieinstallaties te Abadan, heeft medegedeeld, dat hij weer in de politiek gaat "om elke olieovereenkomst te bestrijden", die de huidige Perzische regering met Engeland zou sluiten.

Hij wil zich candidaat stellen voor de verkiezingen van de Tweede Kamer indien dit zou worden toegestaan. Hij zeide, dat er Britse schijnverkiezingen voor de Senaat waren georganiseerd. Volgens hem staat 75% van de kiezers achter Mossadeq, die er echter niet in slaagde een zetel in de Senaat te verwerven.

LAATSTE NIEUWS

Charles Vos overleden

Maastricht. — Vrijdagmorgen is op 65-jarige leeftijd te Maastricht overleden de beeldhouwer Charles Vos. Sedert enige dagen werd de heer Vos in het ziekenhuis verpleegd als gevolg van een ernstige hersenbloeding. Charles Vos werd het vorige jaar gepensionneerd als Leraar van de Kunstnijverheidschool te Maastricht. Hij was Leraar sedert October 1926, gedurende een jaar docent in de beeldhouwkunst bij de Jan van Eyck Academie te Maastricht.

In 1917 verwierf hij de „Prix de Rome". In 1939 was hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Recht tot het Hart

— Waar de geest bekrompen is, krijgt het dierlijke zijn beste kansen.

Besprekingen over vrijer verkeer tussen Oost-en West-Duitsland zullen moeilijk op gang komen

Berlijn. — De drie Westerse Hoge Commissarissen in Duitsland deden gisteren de Russische Hoge Commissaris Wladimi Semjonof gelijkluidende brieven toekomen, waarin werd voorgesteld maatregelen te nemen, die Eden op 18 Februari aan de conferentie te Berlijn had voorgelegd, om het verkeer tussen de verschillende delen van Duitsland te vergemakkelijken.

Het betreft het afschaffen van verblijfvergunningen voor West-Duitsers in Oost-Duitsland, het weder openstellen van de doorgangswegen aan de zone-grenzen, die de Sovjets afsloten; verbetering van de weg- en spoorwegverbindingen tussen de zones, opheffen van verboden zones en versperringen die in Oost-Duitsland aan de grens zijn aangebracht, afschaffing van de contrôle op de pers, gepaard gaande met vrije circulatie van de persorganen.

De Westerse commandanten stelden voor aan de vertegenwoordiger van de Russische Hoge commissie de maatregelen, die er op gericht zijn de vrijheid van verbindingen tussen de vier sectoren van Berlijn te belemmeren op te heffen.

De geallieerden twijfelen echter of de Sovjet-autoriteiten bereid zijn te spreken over alle voorgestelde punten.

Rusland: goed voor 55 duizend tanks!

Londen. — Op een vraag van het liberaal-conservatieve Lager huislid captain Duncan is door de parlementaire secretaris van het Britse ministerie van defensie geantwoord dat de Russische Marine de beschikking heeft over 20 tot 25 moderne kruisers; meer dan 100 moderne torpedobootjagers; ongeveer 350 onderzeeboten, waarvan de helft naar schatting van het kleine kustverdedigingstype is en ongeveer 2000 kleinere schepen.

De Russische luchtmacht bestaat uit ongeveer 20.000 vliegtuigen en ongeveer 3000 marine-vliegtuigen; het Russische leger heeft meer dan, 30.000 tanks bij de gewapende macht ingedeeld en ongeveer 25.000 in reserve.

Ronde van Nederland met tweede-rangs renners?

Amsterdam. — Tijdens een persconferentie werden mededelingen gedaan over de Ronde van Nederland in 1954, die van 26 April tot 2 Mei zal worden gehouden. De manager voor het aanwerven van renners is de oud-renner Jef van der Vyver. De bedoeling is zeven ploegen van zeven man te vormen en zo mogelijk acht ploegen van zeven man. De renners zullen worden verdeeld over drie Nederlandse teams, één Duitse ploeg, één Franse ploeg en twee Belgische ploegen. Over de route staat nog niets vast, maar de start zal op 26 April te Groningen of Leeuwarden plaats vinden. Er moet rekening mede gehouden worden, dat de meest bekende Nederlandse renners, zoals de leden van de Tour de France van verleden jaar, niet zullen starten, omdat zij de financiële voorwaarden als onvoldoende beschouwen, hetgeen ook reden is, dat Kees Pellenaars, die oorspronkelijk voor de technische organisatie zou zorgen, zich heeft teruggetrokken. De licentiehouder van de Ronde van Nederland is de N.V. Efor te Amsterdam.

Paus gaat traag vooruit

Vaticaanstad. — Het Vaticaanse dagblad „Osservatore Romano" bericht vandaag, dat Z.H. Paus Pius XII een opmerkelijke trage vooruitgang doormaakt en dat hij aanzienlijke tijd onder behandeling zal zijn.

Van gezaghebbende zijde verneemt Reuter, dat de Heilige Vader gisteravond een aanval kreeg van braken.

De tol op de weg La Guaira-Caracas

Caracas. — De Venezolaanse minister van financiën, Pedro Guzmán Jr., heeft bekendgemaakt, dat de tolheffing op de autostrade tussen La Guaira en Caracas in de eerste acht dagen 170.449 bolivares heeft opgebracht. Indien dit tempo wordt gehandhaafd, zullen de kosten van de weg in 40 jaren zijn terugbetaald.

Door de bevolkingstoename is de verwachting echter gewettigd, dat een drukker gebruik van de weg zal worden gemaakt in verloop van tijd.

„IJzeren Divisie" op terugtocht

Saigon. — De „IJzeren Divisie" van de Vietminh trekt zich terug van de Noordelijke toegangswegen naar Loeang Prabang. Plaatselijke hulptroepen, die aan de divisie waren toegevoegd en de verdedigers van Loeang Prabang, de hoofdstad van Laos, lastig vielen, trekken zich eveneens terug.

De 12.000 rebellen waren gevorderd tot 80 km van de stad. Twee dagen geleden meldden Franse militaire autoriteiten, dat de opstandige opmars geheel was gestuit.

Om de druk op Loeang Prabang te ontlasten, zijn achter de Vietminh-linies Franse parachutisten geland. Een scène der bevoorrading van zo juist gelande troepen.

Eerste ministers ook naar Genève?

Londen. — De Britse minister van buitenlandse zaken Eden heeft in het Lagerhuis verklaard dat in het slotcommuniqué van de conferentie te Berlijn gebruikte woord „vertegenwoordigers" niet uitsluit dat de eerste ministers van de betrokken landen althans in bepaalde stadia aan de in April te Genève te houden conferentie over Oost-Aziatische vraagstukken zullen kunnen deelnemen.

Indien het communistische China de betrekkingen met Engeland wil verbeteren moet het eerst de Britse belangen met de gebruikelijke hoffelijkheid en rechtvaardigheid behandelen — aldus Eden.

Een Labourlid vroeg welke stappen Engeland nam om de wederkerige erkenning door de Chinese regering te verzekeren met het oog op het feit, dat Engeland de communistische regering reeds erkende.

Eden antwoordde dat de kwestie verre van bevredigend is: de Britse zaakgelastigde wordt slechts in beperkte mate door de Chinese regering erkend. Noch de zaakgelastigde, noch zijn personeel kunnen bijvoorbeeld besprekingen voeren met het Chinese ministerie van buitenlandse zaken.

Een Parijs kleermaker heeft zich het werk wat vergemakkelijkt. Door middel van electromagneten weet hij in een minimum aan tijd de juiste maat van zijn cliënten op te nemen. Een „proefkonijn" wordt de maat opgenomen door middel van de nieuwe vinding.

Scheidsrechter in politie-uniform ontkomen!

Novare. — Tijdens competitiewedstrijden tussen de Italiaanse voetbalploegen Novare en Turijn kende de scheidsrechter twee minuten voor het eindsignaal aan Turijn een strafschop toe, **waaruit de stand op 3—3** werd gebracht. De supporters van Novare wonden zich over deze beslissing erg op en de scheidsrechter moest een goed heenkomen in de kleedkamer zoeken. Hij bleef echter bedreigd door de woedende Navare-supporters, waarna de ongelukkige rechtspreker na twee uur in de kleedkamer te hebben doorgebracht, de uniform van een politieagent aantrok en dank zij deze krijgslist ongemerkt buiten het terrein kon komen.

Georgetown. — De politie heeft een inval gedaan in het hoofdkwartier van de Progressieve Volkspartij alhier en in de woning van de oud-minister van arbeid. Er werden documenten in beslag genomen, die communistische propaganda zouden bevatten.

Ottawa. — De Canadese Regering heeft Konigin-moeder Elisabeth van Engeland, officieel uitgenodigd, na haar bezoek aan de Verenigde Staten in de aanstaande herfst, ook enige dagen in Canada te komen doorbrengen.

Slangen op de vlucht voor het water

Brisbane. — Duizenden slangen zijn huizen in Rockhampton in Queensland (Australië) binnengedrongen, vluchtend voor het water van de rivier de Ritzroy, die de stad heeft overstroomd. In twee huizen zijn 75 slangen door de bewoners gedood. De 51.500 inwoners van Rockhampton ondervinden voorts veel hinder van grote hoeveelheden waterplanten, die in de straten drijven en de boten der reddingsploegen ophouden.

Londen. — Het Franse persbureau AFP vernam dat er tenminste zes opslagplaatsen voor atoombommen in Groot-Brittannië zijn ingericht.

Automatisch opname-apparaat voor gesprekken

Hilversum. — Te Den Haag is door de PTT een automatisch apparaat voor het opnemen van gesprekken beproefd, dat vermoedelijk binnenkort zijn intrede in Nederland zal doen. Er zal slechts vergunning tot aansluiting worden gegeven na een incidenteel persoonlijk onderzoek.

Het betreft hier een automatisch apparaat (Ipsophon), dat bij afwezigheid van de door de telefoon opgeroepene, antwoordt en vervolgens verzoekt naam en adres en boodschap op te geven, die dan op de band worden vastgelegd. Door het toepassen van een geheime code kan de eigenaar van elders zijn eigen telefoonnummer bellen en de opgegeven boodschappen door de machine laten uitspreken. Het toestel heeft ook andere functies zoals die van dictafoon en dergelijke.

Sport in het kort

Santiago. — De tweede voetbalwedstrijd tussen Paraguay en Chili in de voorronde om het wereldkampioenschap is geëindigd in een 3—1 overwinning voor Paraguay. Paraguay won een week geleden de eerste wedstrijd te Asuncion met 4—0.

Brazilië, dat met Chili en Paraguay in een groep van twaalf in de voorronden is ingedeeld, komt op 28 Februari in Santiago tegen Chili uit.

De Braziliaanse kampioen 1952 „Portugesa desportes" te Sao Paulo won met 5—3 van de Engelse derde divisie club Watford.

New York. — De uitslag van de finale van het heren enkelspel in de Amerikaanse kampioenschapswedstrijden verdekte banen heeft de Zweed Davidson de Deen Nielsen met 3—6; 6—1; 6—1; 6—4 geslagen. Voor de eerste keer sinds 1927 is de eindstrijd niet een Amerikaanse aangelegenheid geweest.

De Amerikanen Trabert en Talbert wonnen de finale in het herendubbelpel met 6—4! 13—11; 8—6 van hun landgenoten Larsen en Patty.

Rome. — Het is thans definitief dat de Engelse bokser Randy Turpin op 19 April te Rome de Europese titel middengewicht zal verdedigen tegen de Italiaan Tiberio Mitri.

Parijs. — Het Nederlandse koppel Schulte-Peters won de vierlanden omnium — wielrijden — voor de Belgen Ockers-van Steenbergen; de Fransen Bobet-Anquetil en de Italianen Coppi-Filippi.

Heerlen. — Jef Lataster won te Heerlen het Nederlands kampioenschap cross country in 41 minuten 16 sec. over 12 kilometer.

Van Berlijn naar Geneve

Het zou niet geheel juist zijn om simpelweg van een mislukking van de Berlijnse conferentie te spreken. De verwachtingen waren immers niet groot toen de bijeenkomst begon. Men weet in de internationale politiek nooit of de Russen niet plotseling met een verrassende grote concessie komen; maar op zo'n onverhoeds Sovjet vredesgebaar kon toch allerminst gerekend worden. Toen Molotov dan ook al spoedig blijk gaf Stalins na-oorlogse koude oorlog te willen voortzetten, was men weliswaar in het Westen teleurgesteld, maar de woordvoerders van de Grote Drie hebben ongetwijfeld in hun hart nauwelijks op een gunstiger reactie van Moskou durven hopen. Toen de Sovjet-afgevaardigde een oplossing van de Duitse kwestie onmogelijk maakte, heeft zijn standpunt in Oost-Duitsland grote verslagenheid gewekt. De Oostduitsers bleven vertrouwen tegen beter weten in, omdat ze er zo ellendig aan toe zijn. Maar Dulles, Eden en Bidault, die in staat waren het probleem meer objectief te bezien, zijn er uiteraard van uitgegaan, dat Molotov hun voorstellen wel zou dwarsbomen. Zij hebben nu de wereld duidelijk gemaakt, dat de impasse, waarin het probleem Duitsland geraakt is, uitsluitend aan Rusland valt te wijten. Die Westduitsers, Fransen en Britten, die meenden, dat het Westen in een gesprek met Moskou misschien toch nog een Duitse eenwording kon mogelijk maken, hebben nu kunnen constateren, dat de Russen de permanente verdeeldheid van Duitsland **wensen.** Drie en een halve week geleden, aan de vooravond van de conferentie, stonden de opvattingen van Oost en West over Duitsland reeds lijnrecht tegenover elkaar. Nu is **bewezen,** dat het geen zin heeft, te trachten de Russen tot andere gedachten te brengen. De toon van Molotov was weliswaar wat beleefder dan die van Sovjet-afgevaardigden bij andere gelegenheden, maar uit de inhoud van zijn betoog bleek, dat Moskou de oude politiek onwrikbaar voortzette.

Van de besprekingen over Oostenrijk had men gehoopt, dat er misschien toch nog iets uit voort zou komen. En toen dit punt aan de orde kwam, lanceerde de Sovjet-Unie een verrassende suggestie; die echter van **bijzonder onaangename aard was.** Het onmogelijke Russische voorstel, om ook na de eventuele sluiting van het lang verbeide staatsverdrag de bezetting van het land te doen voortduren, maakte alle verdere onderhandelingen over de kwestie overbodig. Evenals voor de Oostduitsers, bracht ook voor de Oostenrijkers de conferentie een bittere ontgoocheling.

De kwesties waarvoor de Westerse Drie op de eerste plaats naar Berlijn zijn gekomen, bleven onopgelost. De spanning tussen Oost en West in Europa zal onverminderd voortduren. In Duitsland zal het ijzeren gordijn niet opgetrokken worden, en aan Oostenrijk wordt de volledige onafhankelijkheid door de Russen niet gegund. Het is een tragische situatie, maar voor ons oude werelddeel heeft de bijeenkomst van de Grote Vier althans helder aangetoond, dat van Moskou niets te verwachten valt. De illusies, die in de lente van het vorig jaar, door het merkwaardige communistische vredesoffensief", gewekt werden, hebben nu afgedaan. Men weet waar Rusland staat. Ook de neutrale buitenlandse waarnemer heeft kunnen zien, dat Viermogendhedenbesprekingen over de grote Europese problemen voorlopig zinloos zijn. Dat is de harde realiteit.

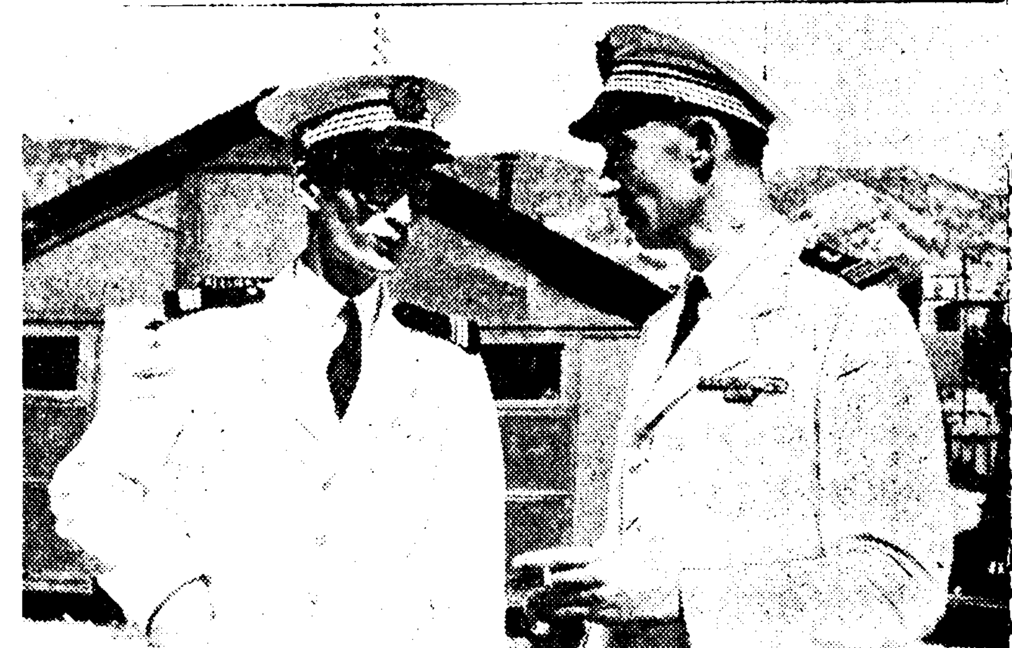
Over één affaire is door de Grote Vier intussen enige „overeenstemming" bereikt. Het betreft de situatie in het Verre Oosten. Terwijl de punten twee en drie van de Berlijnse agenda niet tot een accoord hebben geleid, heeft punt één (dat o.m. op een Vijfmogendheden-conferentie betrekking had) een zeker compromis gebracht. Het oorspronkelijke voorstel van Molotov, om Amerika, Engeland, Frankrijk, Rusland.. en Rood-China in Mei of Juni over de wereldvrede in het algemeen te laten confereren, werd reeds op 26 Januari door Dulles radicaal verworpen. De Amerikaanse minister herinnerde er bij deze gelegenheid aan, dat al een half jaar gewacht wordt op de zg. politieke conferentie over Korea.

De internationale bijeenkomst, die nu over twee maanden in Zwitserland plaats vindt, wil het Westen niet zien als een ontmoeting van de Grote Vijf, waartoe ook andere landen worden uitgenodigd. De vergadering is echter evenmin identiek met de politieke conferentie over Korea. (Indo-China vormt het tweede punt van de agenda.) Wel is er grote **overeenkomst** met de Koreaanse conferentie.

De Grote Vier zijn nu huiswaarts gekeerd. Over Europa is men uitgepraat. Over Azië wordt verder onderhandeld. En dit gesprek zal zich verplaatsen van Berlijn naar Génève.

Nieuwe Venezolaanse muntstukken

Caracas. — De Centrale Bank van Venezuela zal binnenkort voor een waarde van 30 millioen bolivares aan „real"- en „medio"-munstukken in de Verenigde Staten laten slaan. Het wachten is slechts op de ondertekening van de wet door de president, waarbij het munten der nieuwe stukken geregeld wordt.

Dit zijn de beide Franse diepzee-duikers, die met hun bathyscaphe tot op 1050 meter afdaalden. Een succes, waarbij de hoogste regerings-personen uit vele landen zich met gelukstelegrammen niet onbetuigd lieten. Links, commandant Houot en rechts ir. Wilm.

Hij kwam naar Curacao om een boek te kopen.

Men leest in Nederland meer papiaments dan U vermoedt

Willemstad. — Het was ons ter ore gekomen, dat de Hollandse Boekhandel N.V. een tweede druk zou gaan verzorgen van dat interessante boek over de Antilliaanse folklore: VOLKSKUNDE VAN CURACAO, door de bekende historicus Nicolaas van Meeteren, die het vorige jaar is overleden. Wij wilden dit bericht graag bevestigd zien en hebben ons derhalve gewend tot de bedrijfsleider van deze firma, de heer A. W. Vogelsang. „Wij overwegen inderdaad een nieuwe en bewerkte druk", zeide deze ons, „en bij voldoende belangstelling kan een prachtig werk tegemoet worden gezien." De voorbereidingen zijn pas in het beginstadium, en er zitten uiteraard nogal wat haken en ogen aan vast. Maar wij vonden de heer Vogelsang bereid ons het een en ander over deze uitgave te vertellen.

Een professor kwam naar Curacao

En zo zaten wij een half uur later bij zijn schrijftafel in een gesprek gewikkeld, dat wij zo belangwekkend vonden, dat wij onze lezers er graag iets over vertellen. Het was ons reeds opgevallen, dat er op uitgeversgebied daarginds in de Breedestraat een activiteit werd ontwikkeld, zoals wij op Curaçao niet eerder hadden gezien.

Dat het 'boekhandelaar-zijn' niet slechts een kwestie is van inkoop en verkoop, was ons al duidelijk geworden door zijn vele initiatieven: de jaarlijkse boekententoonstelling sedert 1950, het tijdschrift 'Caraïbisch Venster', dat zijn derde jaargang ingaat, verschillende Boekenweek-activiteiten, de boekselectie, de Boekenclub Curaçao en de deskundige voorlichting, waarop men zelden een vergeefs beroep doet.

De heer Vogelsang, die zowel als boekhandelaar, als uitgever gediplomeerd is, verricht zijn werk als een hobby, zolang dit met boeken te maken heeft. En na enige aarzeling zat hij gefascineerd over zijn werk te praten.

Het uitgeversfonds

Het uitgeversfonds van de Hollandsche Boekhandel N.V. omvat op het ogenblik 35 uitgaven, waarvan ongeveer de helft in de landstaal. Niet altijd zijn deze werken geheel geprojecteerd en verzorgd door de firma. Vele uitgaven worden pas nadat ze gedrukt zijn, in het fonds opgenomen. Vroeger lieten de Curaçaose auteurs hun werk zelf drukken en brachten het zelf in de handel, lang niet altijd via de boekhandel. Het gevolg is, dat dergelijke uitgaven momenteel onbekend zijn. Er komt wel eens een aanvraag naar een boekje, dat een tiental jaren geleden verschenen zou zijn op Curaçao. Misschien liggen er van zo'n uitgave nog honderdtallen ergens op een zolder, maar dit is niet te achterhalen. Nergens vindt men het bestaan vermeld en uren van zoeken blijven meestentijds vruchteloos. Van alle uitgaven, welke bij de Holl. Boekh. verschijnen of door de firma geëxploiteerd worden, kan men over duizend en meer jaren nog achterhalen, waar en wanneer de uitgave is verschenen, wie de schrijver en de uitgever waren, de titel en omvang, het formaat en de prijs, en, wanneer zo'n uitgave nog in voorraad is, zal men deze kunnen bemachtigen. „Het is dan ook van bibliografisch belang, dat boeken bij een uitgever verschijnen, die de nodige vakkennis heeft om de zaken volledig te behartigen en niet alleen om 'boeken te verkopen', want verkopen kan practisch iedereen. Ter illustratie liet de heer Vogelsang de 'Brinkman-catalogus' zien (de Bijbel van de Nederlandse Boekhandel) en onder het trefwoord 'Curaçao' van de laatste jaargangen vindt men verschillende uitgaven van de Hollandsche Boekhandel op Curaçao vermeld.

In de jaargang 1953 vonden wij bv.: twee boeken van Paul van Venlo, 3 Papiamentse leerboeken van de heer E. R. Goilo, het pas verschenen werkje van Statenlid Braam: Hoe ons land geregeerd wordt, de kalender 'Mooi Curaçao' en enkele prentenmappen van Paul Erkelens.

En niet alleen in Nederland weet men van het bestaan van deze boeken, ook in Amerika is men op de hoogte, doordat de Library of Congress van onze uitgaven twee exemplaren bezit en vooral doordat de titelbeschrijvingen zijn opgenomen in de catalogus.

Op onze vraag, of er een bepaalde lijn gevolgd werd bij het uitgeven, verklaarde de heer Vogelsang, dat hij zijn fonds momenteel kan verdelen in: leerboeken voor het Papiamento (4 stuks), historische werken (4 stuks), toeristische uitgaven (8 stuks), religieus-paedagogische brochures (7 stuks), seizoen-uitgaven (kalenders e.d.) (8 stuks) en diversen.

Tengevolge van de doeltreffende publicatie en exploitatie kwamen er uit Nederland steeds meer bestellingen, zodat het gewenst bleek in Nederland een depôt in te richten, waardoor de verkoop in Nederland wellicht nog gestimuleerd zou kunnen worden.

Het Papiamento in Nederland

Verbaasd waren wij te vernemen, dat momenteel in Nederland meer Papiamentse leerboeken worden verkocht, dan hier op Curaçao. Het zijn niet alleen degenen, die voornemens zijn naar de Antillen te komen, die zich deze boeken aanschaffen. Maar sedert de Curaçaose uitgaven in de belangrijke Nederlandse boekhandels in voorraad zijn, grijpt daar de taalkundige naar, omdat zulks interessant is in verband met de vergelijkende taalstudie; de Antilliaanse student koopt deze boeken uiteraard graag; de politiek geïnteresseerden vinden in het boekje van Braam hoe de Antillen geregeerd worden, hetgeen juist deze maanden actueel is, enz.

„Ik zit geen uitgeverslatijn te praten", aldus de heer Vogelsang, „en ik wil er ook op wijzen, dat we niet met grote getallen kunnen goochelen. De omzet van al deze uitgaven loopt niet in de duizendtallen en winstgevend is deze uitgeverstak zeker niet voor de firma. Laten we eerlijk blijven: winst is uiteraard welkom, al was het maar om daarmede niet lonende uitgaven te dekken. De meeste uitgaven kunnen lonend geëxploiteerd worden, maar winst is niet het doel. Alleen de toeristische uitgaven zijn doorgaans lonend en worden dan ook goed verkocht. De kleine uitgave: 'Curaçao Souvenir' van Paul Erkelens beleefde reeds 10 drukken; de Curaçaose verjaardagkalender beleefde in de afgelopen maand zijn vijfde druk. Ook de kalender 'Mooi Curaçao' was een succes.

Vijfhonderd van deze kalenders hangen op het ogenblik in Nederlandse huiskamers; driehonderd van deze kalenders (met gezamenlijk 3900 Curaçaose foto's) wekken prettige herinneringen op aan ons eiland of maken een verlangen ernaar wakker in Amerika en met de andere toeristische uitgaven vormen zij een stimulerende en propagandistische werkzaamheid. De Papiamentse leerboeken uit het fonds zijn vrijwel de enige en in elk geval de meest gebruikte."

Een professor kwam naar Curacao

Tenslotte is daar het kwartaalblad 'Caribisch Venster', dat in een grote oplage geheel gratis wordt verspreid. Dat ook dit blad propagandistisch werkt blijkt uit het volgende aardige voorval.

Enkele maanden geleden kwam een Amerikaans professor in de paedagogie op Curaçao. Hij was werkaam aan een manuscript over de opvoeding van het enige kind en voorzover hij wist zou dit het eerste boek over dit onderwerp zijn, ooit en waar ook ter wereld verschenen. Dat dacht hij althans, totdat hij in de Librarij of Congress inzage kreeg van het Caribisch Venster, waarin hij het Nederlandse boek van Prof. Van Krevelen: „Het Enige Kind" geannonceerd zag staan. Rondlopende met vacantieplannen besloot hij naar Curaçao te gaan om dit boek te bemachtigen; hij had nooit met Curaçao te maken gehad, maar meende aan het Caribisch Venster te kunnen constateren, dat dit een mooi eiland moest zijn.

Hoe blij hij was het bewuste boek in voorraad te treffen, kan moeilijk beschreven worden. En de energie van deze grijzende geleerde, voorzover die niet blijkt uit zijn reisplannen, wordt duidelijk gedemonstreerd door het feit, dat hij vertrok met een tiental Nederlandse paedagogische werken en......... een groot Nederlands-Engels woordenboek om deze werken te kunnen bestuderen. De professor maakte daarna een oriëntatiereis door het gehele Caraïbisch gebied en kwam vorige maand nog even langs op de terugreis.

Vele plannen

Zo heeft de heer Vogelsang hier op Curaçao in enkele jaren tijds een uitgeversfonds gesticht, dat door de beperkte omstandigheden uiteraard beperkt is, maar er voor Curaçao zijn mag en waarvan het belang verder gaat dan de grenzen van ons eiland. Wij hebben orderbrieven gezien uit de gehele wereld, waarbij boekhandelaren inlichtingen vragen over Curaçaose uitgaven.

De heer Vogelsang drukte zijn grote erkentelijkeid uit jegens de directie van de Hollandsche Boekhandel, de firma Mensing & Co., die hem in staat heeft gesteld dit werk te verrichten, zonder dat dit winstgevend kon zijn.

En deze erkentelijkheid willen wij gaarne met hem delen. Bewondering verdient de onblusbare energie, waarmede de heer Vogelsang werkt aan de lectuurvoorziening op dit eiland. Een ieder kan zien, hoezeer het peil van de boekhandels vooruit is gegaan sedert enkele jaren geleden. Een bescheiden figuur, die daar in de Breedestraat van Punda rustig en wilskrachtig voortbouwt aan deze lectuurvoorziening en in wiens hoofd het wemelt van plannen, waarvan wij nog veel goeds kunnen verwachten.

VOOR HET GEBREKKIGE KIND

Willemstad. — De dorpscommissie van Suffisant zal in de komende weken dansavonden organiseren voor de Groep Surinamers, de groep Curaçaoënaars en de groep Engelsen. De opbrengst van deze avonden zal worden afgedragen voor het werk van de gebekkige kinderen.

EXHIBICION DI NOS ARTE TREKT BELANGSTELLING

W'stad. — Tot en met gisteren bezochten totaal 800 bezoekers de tentoonstelling „Exhibicion di nos arte". Plannen bestaan — of die voor uitvoering vatbaar zijn kan nog niet gezegd worden — om wanneer straks de expositie „Curaçao schilderend en geschilderd" hier arriveert aan te vullen met enkele inzendingen uit de „Exhibicion di nos arte". Zoals bekend gaat deze expositie, na Curaçao te hebben aangedaan, naar Suriname.

DE VERDWENEN PORTEMONNAIES

W'stad. — Er werden gisteren enkele portemonnaies vermist. Een raakte zoek bij de vleeshallen — inhoud ƒ 19.— en een bleek verdwenen te zijn in een winkel. Hiermede was een bedrag van ƒ 42.50 gemoeid. In een busje, dat op „Hato" rijdt, deed een vrouw aangifte van vermissing van een portemonnaie inhoudende ƒ 155.—. Een loopjongen vond de portemonnaie later en deponeerde die op het politiebureau.

HET VERKEER

W'stad. — De verkeerspolitie had het gisteren stilletjes. Er werd maar één lichte aanrijding behandeld.

Nog een aardig plaatje van de verjaardag van Prinses Marijke. Verschillende delegaties kwamen het jarige Prinsesje geschenken aanbieden. Prinses Marijke poseerde trots voor de fotograaf, met twee bloembouquetjes, welke Toosje (links) en Rosa de Kuyper haar namens de stichting „Het Vierde Prinsenkind" hadden aangeboden.

Botica's in trek

Willemstad. — Er is opleving in het botica-wezen op Curaçao. Konden wij een dezer dagen in onze kolommen de opening van twee gloednieuwe botica's vermelden, waardoor het aantal reeds tot acht gestegen is, thans vernemen wij, dat in het vroegere levensmiddelen bedrijf „Rosberg Trading" aan de Bredestraat (O), dat zijn deuren als zodanig heeft gesloten, een botica zal gaan verrijzen. Als comparanten worden in deze nieuwe botica genoemd de heren Albert Lieder en J. Hollander.

Ook in het gebouw, waar vroeger het Pontiac-station was gevestigd, zal, naar wij vernemen, een botica (nr 11) gaan herbergen.

Het wil ons voorkomen, dat de vigerende vestigingsvergunning ten behoeve van eigen landskinderen als een „boomerang" begint te werken ten nadele van de landskinderen.

WORDEN VERGUNNINGEN GEREMD?

Blijkens een advertentie elders in dit blad, zullen voorhands geen vergunningen voor **apotheken** meer worden verleend in afwachting van de nieuwe voorschriften, welke nu in overweging worden genomen m.b.t. het verlenen van de vergunningen voornoemd.

Onlangs publiceerden wij een request van een groep van apothekers alhier, waarin aangedrongen werd op andere voorwaarden voor het verkrijgen van bedoelde vergunning.

Desgevraagd deelde Gezaghebber Gorsira ons mede, dat deze beslissing genomen is, na informatie's te hebben ingewonnen in Nederland. Het ligt nu in de bedoeling om de voorwaarden iets te „reorganiseren". Ook zal bestudeerd worden, om in de volkswijken apotheken te laten oprichten.

DE GEBOEIDE „BANDIET"!

Willemstad. — Op Fleur de Marie ontdekte een politie-patrouille een grote groep mensen voor een perceel. Bij onderzoek werd geconstateerd, dat de bewoner van bedoeld perceel onder de invloed van de bekende drank verkeerde en door de buren was geboeid met touwen.

Hij had reeds een ruit van een aldaar geparkeerd staande auto stukgeslagen. De familie zegde toe de schade te vergoeden.

EEN GEVAARLIJKE BEET?

W'stad. — Een vrouw stelde de politie er van op de hoogte, dat haar zoon ruim 10 dagen geleden door een hond was gebeten, waardoor de jongen nog steeds niet kon lopen. Wel is de jongen onder dokters behandeling, maar het lopen wil niet vlotten. Wat voor een beet kan dat zijn?

Muziek en havermout

Amerika is het land van de onbegrensde mogelijkheden; van de onbegrensde onmogelijkheden trouwens ook. Gegeven bijvoorbeeld nu weer die televisie-omroeper, die halverwege een uitvoering van de „Onvoltooide" op het scherm verscheen om de Amerikaanse luister- en kijkvinkjes de volgende zinsnede in het gelaat te werpen: „Als Schubert Blank's havermout had gegeten, zou hij de energie hebben gehad om deze symphonie te voltooien." Laat ik voorop stellen dat ik niets tegen Blank's havermout heb, behalve dan dit, dat ik havermout-in-het-algemeen een verfoeilijk eten vind. Bijna even verfoeilijk als de Amerikaanse manier van reclame maken. Ik ben er zelfs van overtuigd dat, wanneer Schubert havermout had gegeten, hij helemaal geen muziek zou hebben geschreven. Zelfs geen onvoltooide. Het eten van havermout, van Blank of van Van Gend en Loos, moet iedere inspiratie doden; dat lijdt geen twijfel. Spreekt u het eens goed uit: „h a v e r m o u t." Welnu.

Maar in Amerika dáár eet men havermout. Daar heeft men de mond vol van havermout. Daar gaat men havermouterend door het leven.

Och heden, dat het mij gegeven mocht zijn om slechts één ogenblik mijn hoofd door de Amerikaanse televisie-schermen te steken en te zeggen: „Als men in Amerika minder op havermout zou kauwen, misschien dat men er dan ooit iets van Schubert en van de goede smaak in het algemeen zou gaan begrijpen."

Nog geen conclusie van Antilliaanse delegatie

Willemstad. — De Antilliaanse delegatie ter R.T.C. is nog niet tot een conclusie gekomen betreffende de door de Kleine Commissie genomen besluiten aangaande het ontwerp- Statuut. Dit deelde de Secretaris van de Regeringsraad, de heer de Vries gisteren mede in de wachtkamer van de Regeringsraad, waar de journalisten vergeefs wachtten op mr. Da Costa Gomez, die gewend is de wekelijkse persconferentie in het R.R.-kantoor op het Fortplein te leiden.

De Antilliaanse delegatie zal a.s. Maandag nogmaals bijeen komen teneinde tot een eensgezinde opvatting omtrent het ontwerp- Statuut te komen.

GINGEN NAAR NEDERLAND

Willemstad. — Met de „Willemstad" vertrokken naar Nederland:

Van Cristobal: Exc. Hr. P. H. Zijderveld, echtg. en 2 knderen.

Van Aruba: Sgt P. Izeboud, echtg. en 2 kndeiren, mevr. J. Tjon En Fa en 3 kinderen, Sgt J. Weyers, echtg. en 2 kinderen; Sgt A. J. J. Jansen, echtg. en 2 kinderen; mevr. M. M. Pepels; mevr. M. Visser en 3 kinderen; heer D. G. Ouwehand; Sgt A. Eenkhoorn, echtg. en 3 kinderen; Korp. F. Wouters, echtg. en kind.

Van Curaçao: Lt ter Zee IIe kl. H. M. Moekardanoe; heer en mevr. R. A. Bouwer.. frater J. C. de Bok; frater J. M. Olders; frater A. J. J. Otten; frater J. D. A. Westerburger; mevr. I. G. Brader; heer H. E. Kiès; fam. A. Schras en dochter; mevr. W. H. v.d. Werf en 2 kinderen; fam. C. Robertson (U.K.); fam. L. Stark en 2 kinderen; Sgt F. Iprenburg, echtg. en 2 kinderen; mevr. H. M. Th. Lonkhuizen; fam. C. Pijl en kind.

Van La Guayra: een dame; heer Ten Cate; een echtpaar en mevr. V. Boomstra en baby.

Van Trinidad: fam. J. Deal en 3 kinderen; heer en mevr. J. Tait; fam. Robertson en kind; mevr. Harris; heer G. F. Mees.

Van Barbados: fam. Sumnermoore; fam. Wilde; een dame; mej. R. Smith; mej. F. Wiles; heer Smith.

Tevens reisden van Curaçao en Aruba 55 manschapen Mariniers, 3 korporaals der Mariniers en 4 man vlootpersoneel der Koninklijke Marine.

ALS DE STRAAT MAAR EEN NAAM HEEFT

Willemstad. — Ook de straten in het voormalig Amerikanenkamp krijgen namen. Met een zekere hartstocht worden namen gegeven, waarbij méér gelet wordt op het feit, dat deze straten namen hebben, dan dat gelet wordt op de betekenis, die achter deze namen schuil gaan.

Anders geformuleerd, wij vinden de namen welke gegeven worden aan de straten in het voormalig Amerikanen kamp Suffisant maar zó-zó. Wat denkt U van de namen als Kolonelweg, Soldatenstraat, Korporaalsweg, Generaalslaan, en andere namen, welke hun oorsprong vinden in de militaire rangen en standen. Wij vinden deze namen even grijs als het de militaire uniformiteit welke omsloten wordt door afstandse voorschriften.

VOLGENDE WEEK OPENBARE BEHANDELING BEGROTING?

Willemstad. — Gisteren zijn de leden van de eilandsraad van Curaçao in vergadering bijeengekomen en hebben een eindverslag opgemaakt op de Memorie van Antwoord op de Eilandsgegroting 1954.

Zaterdag a.s. zullen enkele fractieleden naar Openbare werken gaan om daar met betrekking tot enkele onderdelen van de begroting eens poolshoogte te nemen. Het betreft hier de nieuwbouw, zijnde de bouw van een schaflokaal en kleedkamer ten bedrage van ƒ 35.000.— voor de werknemers. In de loop van de volgende week zal zéér vermoedelijk de openbare behandeling tegemoet gezien kunnen worden

HET WEER

Max temp. 29.8 C (85.7 F) Min. 24 C (75.2 F) en Gem. 26.7 C (78.3 F).

Max wind 20. Min 9 en gem. 14 knopen.

Vochtigheidsgehalte 73° » Heldere hemel 4, licht bewolkt 12 en bewolkt 8 uren.

Verstekeling sprong in het water

Willemstad. — Aan boord van de Panamese tanker „Sabrina" bevond zich een rare Chinees, of beter gezegd een rare Zweed. Deze man wilde met alle geweld van zijn schip deserteren en hij deed er ook alle moeite voor. Er werden bereids maatregelen genomen om hem het ontvluchten te beletten, doch hij ontsnapte tóch. Hij verborg zich aan boord van een Zweedse taker, doch de havenpolitie bracht hem weer aan boord van de Sabrina, die reeds de haven uitvoer.

Althans probeerde hem weer aan boord af te leveren, want nauwelijks had de man het dek van de Sabrina onder zijn voetzolen gevoeld of hij nam een duik in de Caraibische zee.

De politie kon toen niets anders doen dan hem naar Rio Canario brengen.

Een tweede verstekeling van Franse nationaliteit bevond zich aan het pasagiersschip „Atlantic", hij werd op verzoek en kosten van de kapitein naar het land teruggebracht. De verstekeling vormde een droevige noot onder het select toeristenpubliek aan boord van bedoeld schip.

VAART EN VLUCHT

Willemstad van Aruba, *Graigmoor* naar Panama, Atlantic van La Guaira naar Kingston, *Benekom* van Cartagena *Amagisan Maru* van Cristobal naar La Guaira, *Trojan Star* van Cristobal, *Viandra* naar La Guaira, *Turkish* naar Port of Spain, *Sarpedad* naar Aruba.

Haven Vrachtschepen 6 in, 7 uit.

Tankschepen 14, 13 uit. Zeilschepen 4 in 2 uit;

Passagiers landdend 5 vertr. 5 doorgaand 527.

Hato: *Vliegtuig 12 in, 15 uit.*

Passagiers landden 119 vertr. 113 doorgaand. 74.

PROCLAMATIE

Aan alle inwoners van Curacao saluut en vreugde!

Wij, Loge van Carnavalisten, doen kondt, dat van 27 Februari tot en met 2 Maart 1954, te weten en te preciseren Curaçao's Carnavalsjaar V, een Prins, genaamd: PRINS AKI-MI-TA, GASTON V, met gevolg van Zijn elf Zottenministers en van Zijn Koninklijke Neef, de leiding van Curaçao ter hand zal nemen, gesteund door de Koninklijke Ruiterij.

Wij, Loge der Carnavalisten, dragen aan een ieder zonder uitzondering op, die behept is met een greintje humor en daadwerkelijk gevoel voor Vreugde en Jolijt:

Ten Eerste: Zich die dagen te onthouden van serieuze, politieke, dagelijkse of andere domme handelingen of beslommeringen.

Ten Tweede: Zich die dagen gepast te buiten te gaan aan Zang, Spel, Dans en alles wat daarmede samengaat.

Ten Vierde: Dat de Curaçaose Handel haar Welstand, haar Grootheid en haar Gulheid laat zien aan Zijne Koninklijke Dwaasheid in de vorm van praalwagens, Zijn Oog welgevallig.

Ten Vijfde: Dat de kinderen van Curaçao hun vreugde zullen demonstreren en hun kunnen ten toon zullen spreiden in de Kinderoptocht, waardoor de Zondagmorgen zal worden ingeluid door een parelend en klaterend gejubel, de ouderen ten voorbeeld.

Ten Zesde: Dat allen, die muziekinstrumenten bespelen, zich begeven naar het voornaamste plein in de binnenstad teneinde het volk op de tonen van eigen muziek te laten dansen, zingen, springen en hossen. Als centrum wijzen wij aan het Wilhelminaplein.

Ten Zevende: Dat alle mensen en zotten zich verzamelen tot het beëindigen van het Grote Feest van Pleysier, Vreugde en Jolijt op 2 Maart des avonds om 12 uur precies op het Wilhelminaplein, alwaar de Vorst van Zijne Waardigheid ontheven zal worden met het verbranden van het Vlees, aan alle Vreugde en de Pleysier een einde zal komen.

Ten Achtste: Dat allen, die zich aan het bovengenoemde moedwillig en met voorbedachten rade onttrekken, of die zich gedurende die dagen vermommen in een costuum gelijkend op die der Hofstoet, Geestelijke-, Wereldlijke- of Politieke AUTHORITEITEN, onmiddellijk in arrest gesteld zullen worden.

Ten Negende: Voor de juiste uitvoering van dat arrest, stellen wij de zottenministers, in de aanval ondersteund door de Koninklijke Ruiter, verantwoordelijk.

Ten Tiende: Alle strafopleggingen zullen geschieden met het verwijzen naar en het vastbinden aan de SCHANDPAAL, welke vóór de Residentie zal worden opgesteld.

Ten Elfde: Zij die onafgebroken intensief hebben deelgenomen aan alle Carnavalsfeesten op Curaçao, zijn verplicht dit uit- en zichtbaar te dragen in de vorm van een Romeinse V in goud.

Gegeven te Curaçao, 21 Februari 1954.
Namens de Loge der Carnavalisten,
DE PENNELIKKER.

Waarnemers op Curacao

Willemstad. — Gisteren zijn op Curaçao gearriveerd de heren Jhr mr E. O. van Suchtelen en B. Chumaceiro, leden van het Nederlandse gezantschap te Caracas. Zij zijn Zondag uit Caracas vertrokken en hebben gisteren op Aruba besprekingen gevoerd met diverse autoriteiten. In het bijzonderd werden de Arubaanse wensen m.b.t. de „separación" onder de loupe genomen.

Gisteren kwamen zij op Curaçao aan om verdere besprekingen te voeren met de Regeringsraad en andere autoriteiten. Naar wij vernemen, zullen de heren Van Suchtelen voor Nederland en de heer B. Chumaceiro voor de Nederlandse Antillen de Pan Amerikaanse Conferentie, welke in Caracas zijn beslag zal vinden, als waarnemers bijwonen.

FILMAVOND CLUB J.P.F.

Willemstad. — Op Donderdag 25 Februari as. zal in de club J.P.F. een filmavond worden gehouden. Het programma bevat filmen met Nederlandse tekst, waaronder een flmpje van de Nederlandse Posterijen. Als hoofdfilm wordt gedraaid „Boefjes". Het thema van deze film is de zorg voor de jeugdige misdadiger. Een boeiende en gevoelvolle film. Introductie is toegestaan.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

DE MODDER

Gaarne danken wij U voor plaatsing van onderstaand schrijven.

De ondergetekenden, ouders van schoolgaande kinderen verzoeken hierbij de aandacht van de betrokken instanties om eens een kijkje te komen nemen bij de R. Laufferschool te Weis Afó. Het is in de regentijd gewoon hopeloos hoe die kinderen naar en van school moeten. Naar huis is nog tot daar aan toe maar in de klas te zitten met al die dikke modder aan schoenen, kousjes, zelfs aan hun lichaam, vraagt zeker naar verbetering van de wegen in de omgeving van bedoelde school.

Vaak is het al voorgekomen, dat zelfs auto's in de modder zijn blijven steken. Als het dan droog is, is het wel vaak voorgekomen, dat door de ontstane kuilen de kinderen een ontwrichting opliepen. Een volwassene kan zich daar nauwelijks bewegen. Hoeveel te moeilijker is het daarom voor een kind.

Kan de weg hier niet geasphalteerd worden???

Ook verzoeken wij, indien mogelijk, een politiecontrôle op de tijden van en naar school gaan op de weg van Suffisant tot de portier, daar het verkeer daar nog tamelijk druk is, des morgens al thans.

Wij danken alvast voor de aandacht. De brief was ondertekend door 14 bewoners.)

Goedkope synthetische atropine

New York. — Een Amerikaanse fabriek van pharmaceutische producten is erin geslaagd tegen redelijke prijs belangrijke hoeveelheden synthetische atropine te vervaardigen, uitgaande van bijproducten van petroleum.

Atropine is een alcoloide uit belladonna en voor de Amerikaanse defensie belangrijk, aangezien dit product het enige tegengif is gebleken voor een nieuw oorlogsgas, dat de zenuwen verlamt.

De voornaamste productielanden van atropine zijn: Tsjechoslowakije, Hongarije, Bulgarije, Roemenië (alle in de Sovjet-invloedssfeer) en Joegoslavië.

De Britse Nobelprijswinnaar Sir Robert Robinson had reeds een methode voor de vervaardiging van synthetische atropine ontdekt, doch zijn vervaardigingsmethoden eisten grote kosten.

De fabriek heeft reeds 150 kg. synthetische atropine aan het Amerikaanse Ministerie van Defensie geleverd.

Open kaart!

Het kan moeilijk worden gezegd, dat de Nederlandse regeerders met veel tact — om maar te zwijgen van succes — een R.T.C. met overzeese rijksdelen weten te houden. Dit was reeds het geval bij het échec van de R.T.C. met Indonesië, maar dat is weinig minder het geval bij de R.T.C.'s, die tot dusver tussen Nederland en de West zijn gevoerd, al zijn de belangen bij deze laatste geringer.

Tijdens de R.T.C. van 1948 ontwierp men een groots opgezet rijksgebouw, dat echter nimmer werd verwezenlijkt. Toen maakte een commissie een ontwerp voor een rijksgrondwet, die de vorming van een rijkskabinet, een rijksparlement en andere organen regelde. Doch toen men gereed was, werd dit door de Nederlandse regering verworpen, omdat de constructie onuitvoerbaar zou zijn. Het door Nederland verworpen ontwerp-rijksgrondwet, werd nimmer gepubliceerd. Het publiek weet niet wat er in heeft gestaan. Dit heeft toen in de West een sterk gevoel van teleurstelling achtergelaten.

Een commissie van voorbereiding, waarin de Nederlandse afvaardiging werd geleid door oud-minister Van Schaik, had in samenwerking met West-indische commissies onder leiding van mr dr Buiskool van Suriname en mr dr Da Costa Gomez van de Antillen een werkstuk gemaakt: een concept voor een statuut van het koninkrijk. In de preambule van dit concept stond de formulering, dat de drie landen „uit vrije wil verklaren verbonden te willen zijn in een Koninkrijk". Het wonderlijke nu was, dat toen later de Nederlandse R.T.C.-delegatie werd gevormd, deze niet werd verkregen, zoals in de West het geval was door de commissie van voorbereiding aan te vullen, doch dat men hiervoor in Nederland geheel nieuwe mensen koos.

Het gevolg was, dat zij het werkstuk opnieuw onder de loupe namen, ongeacht het feit, dat het reeds op vele punten aanvaardbaar voor de West was bevonden. Een Nederlandse jurist vond uit, dat de formulering: „uit vrije wil verklaren verbonden te willen zijn in een Koninkrijk" niet kon. Er was reeds een Koninkrijk, redeneerde hij, zodat men er alleen in kon „blijven". Dit wilde Suriname niet accepteren, omdat het woord „blijven" de klank heeft van het voortduren van een koloniale toestand. Toen stelde men van Nederlandse zijde nog voor: „uit vrije wil verklaren een nieuwe rechtsorde aan te gaan". Maar het wantrouwen in Nederlands stuntelen was reeds gewekt. Toen viel ook het woord „zelfbeschikkingsrecht". De Surinamers wilden dit dan in de preambule opgenomen zien.

Het was toen van dezelfde Nederlandse juridische zijde, dat men uitlegde, dat dit onmogelijk was, omdat het „zelfbeschikkingsrecht" onverbrekelijk ook het „secessierecht" — het recht van afscheiding uit het koninkrijk — inhield. Het is goed hierop te wijzen, ongeacht alle latere Nederlandse uitleggingen tegenover het parlement of tegenover wie dan ook en ongeacht wat men thans in de West inzake het zelfbeschikkingsrecht overeengekomen is. Het zelfbeschikkingsrecht houdt het recht van afscheiding in.

Een nieuw punt van moeilijkheden, dat zich bij de besprekingen in de West ontwikkelde, gaat om de positie van de gouverneur. Dat dit een belangrijk wrijvingspunt werd, vindt zijn oorzaak in twee redenen. In de eerste plaats vergaloppeerde de gouverneur van de Antillen zich, toen hij niet lang geleden meende om persoonlijke redenen in onbelangrijke aangelegenheden van de Antillen te moeten ingrijpen.

De werkelijke blunder volgde echter kort daarop, toen van Nederlandse „bevoegde zijde" twee artikelen kort op elkaar in Nederland verschenen, vlak voor de besprekingen in de „kleine commissie" op Curaçao moesten beginnen. Zij behandelden „de positie van de gouverneur".

In deze artikelen, geschreven in een juridisch-ambtelijke stijl, die gemakkelijk doet gissen welke hoge ambtenaar zich hier achter de „bevoegde zijde" verbergt, wordt een voor deze tijd opzienbarend ding betoogd., namelijk, dat men de gouverneur moet zien als „het hoofd van de landsregering", de feitelijke gezagsdrager, die „de uitvoerende macht" in handen heeft. In de West — zo heet het — mag **niets** worden beslist zonder de gouverneur. Met andere woorden: de door Nederland benoemde gouverneur zou een koloniale machthebber moeten zijn.

Dit is de uitleg van de wet, zoals de „bevoegde zijde" die geeft, niettegenstaande het feit, dat de practijk de gouverneur een geheel andere positie geeft, namelijk dat hij de vertegenwoordiger is van de Kroon, die als „hoofd van de landsregering" waakt tegen het nemen van besluiten in de Antillen, die in strijd zijn met hogere koninkrijksbelangen.

Het laat zich begrijpen, dat de Nederlandse degenstoot de Antillianen pijnlijk in de zijde trof. Zij lieten dan ook niet na dadelijk hun eigen wapens te trekken om deze „positie van de gouverneur" tot het uiterste te bestrijden. Wat echter nu precies met die „positie van de gouverneur" is gebeurd, is echter nog „geheim".

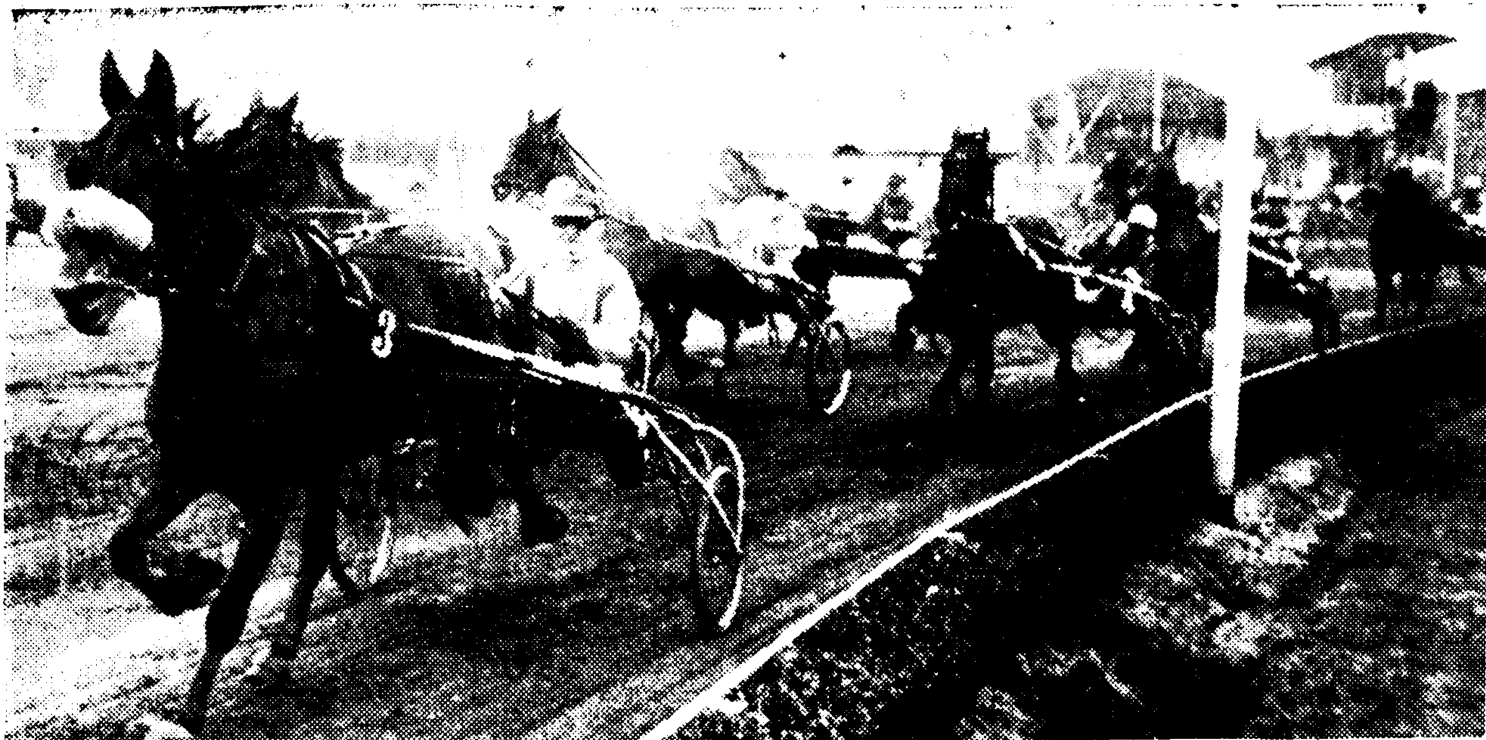
Het wordt nu echter toch wel tijd, dat Nederland eindelijk ophoudt met kiekeboe spelen en het overleg met de West op een reële basis brengt. Aldus Elseviers Weekblad in een artikel onder het opschrift: „Open Kaart op de Ronde Tafel" van 20 Febr. jl.

Nieuwe Braziliaanse Minister van Oorlog

Rio de Janeiro. — President Vargas van Brazilië heeft generaal Euclydes Zenobio da Costa benoemd tot minister van Oorlog.

Hij volgt generaal Ciro Espirito Santo Cardozo op, die de vorige week aftrad, na de publicatie van een verklaring van een groep hoge officieren die de houding van de regering critiseerden ten aanzien van acties van arbeiders. Tevens leverden zij critiek op de steun, die het ministerie van Arbeid gaf aan de eisen betreffende minimum-salarissen voor arbeiders.

De president aanvaardde het ontslag van de minister van Arbeid Joano Goulart.

Paardenconcourses te Hilversum. De draverij om de Baksprijs met voorop de winnaar P.J. Ruiter met Nelson over een afstand van 1960 meter. De winnaar legde de afstand af in 2 minuten en 65.7 seconden.

ARUBA

TRAGISCH

Oranjestad. — Toen gistermiddag 4 uur de politieman M.M., gestationeerd te San Nicolaas niet op het appèl verscheen en men hem ging zoeken, vond men zijn lijk in zijn auto nabij Vader Piet.

De heer M.M. was 24 jaar en ongehuwd. De begrafenis zal hedenmiddag plaats vinden.

Wij vernemen nog nadér, dat van moordaanslag geen sprake is.

GEANIMEERDE RECEPTIE A/B BURGHEAD BAY

Oranjestad. — Gisteravond had een zeer geanimeerde receptie plaats aan boord van H.M.S. Burghead Bay. Velen hadden de uitnodiging aanvaard en wij zagen er de heer Gezaghebber en mevr. Kwartsz, gedeputeerde N.E Henriquez, Mr. J. Horigan van de Lago, Mr. McFarland, de Amerikaanse consul, officieren van Kamp Savaneta, vele uit de Lago Colony en vertegenwoordigers uit handel en industrie. Ondanks het verlate uur, spoedden vele zich nog naar het Wilhelmina Stadion om de voetbalwedstrijd tussen Burghead Bay en de mariniers van Kamp Savaneta bij te wonen. Na afloop ging men naar Scala, waar nog tot laat feest werd gevierd.

SCHEEPVAART ARUBA

Sarpedon van Europa naar N.Y. **Joachim H. Fisser** van Pt. Cabeza naar Curaçao.

Engelse en Hollandse jannen spelen gelijk

Oranjestad. — Als scheidsrechter Snoek gisteravond de elftallen van het Engelse Oorlogsschip H.M.S. Burghead Bay en Mariniers binnen het veld in het Wilhelminastadion laat aantreden voor de wedstrijd hebben de genodigden waaronder enige officieren van het bezoekende schip en van de Marine op de eretribune plaats genomen. Ook de Commandant van de Mariniers Majoor Veenhuys woonde de wedstrijd bij.

Nadat door de aanvoerder der Mariniers de Luitenant Frank aan de aanvoerder van het elftal van de H.M.S. Burghead Bay een prachtig door de firma Spritzer en Fhurmann gegrafeerd schildje als herinnering aan het bezoek aan Aruba was aangeboden, wordt met de wedstrijd een aanvang gemaakt.

Reeds onmiddelijk ontwikkelde zich een mooie gelijkopgaande strijd. Het spel van de Engelsen was van vrij goed gehalte en in tegenstelling met de wedstrijd van Zondagmiddag kwam er al spoedig spanning in. Snel golfde het spel heen en weer en beide doelen verkeerden beurtelings in gevaar. Door goed werk der beide doelverdedigers blijven doelpunten uit en ging de rust in met blanco stand.

Na de hervatting werd het spel nog enthousiaster. Beide ploegen hebben zich tot het uiterste ingespannen om de overwinning te behalen. Dit werkte op het gemoed der supporters op de tribune en de Engelse Yels werden af en toe overstemd door het echte „Hup Mariniers".

Tegen het einde dachten wij dat de Engelsen de leiding zouden gaan nemen toen de middenvoor plotseling goed door de Mariniersdefensie brak doch op het laatste moment bracht de keeper onder een hartelijk gejuich redding. Kort daarna kreeg rechtsbinnen Frank een goede kans, doch de kopbal belandde tegen de lat terwijl even later de Engelse keeper twee harde schoten nog juist het veld in kon werken.

Onder grote spanning komt dan het einde van deze mooie strijd met een puntloos gelijkspel. Bij het verlaten van het veld werden de beide ploegen hartelijk toegejuicht.

Een mooie wedstrijd welke ook door de mannen van de Burghead Bay niet spoedig vergeten zal worden.

Costa Rica niet naar Caracas?

Caracas. — Costa Rica heeft een eenzaam geluid doen horen door de mededeling, dat het land niet aan de 1 Maart aanvangende tiende Pan-Amerikaanse Conferentie zal deelnemen. De Costaricaanse president heeft een brief gestuurd aan de secretaris van de Organisatie van Amerikaanse Staten, waarin de redenen worden vermeld, waarom Costa Rica niet aan de conferentie zal deelnemen.

In diplomatieke kringen te Caracas verluidt niettemin, dat Costa Rica niet verstek zal laten gaan, wanneer de conferentie aanvangt.

De grootste delegatie naar de conferentie is die van de Verenigde Staten, die 78 man zal omvatten. De eerste delegatie-leden worden aanstaande Woensdag in de Sultana de Avila verwacht.

Amstel Brouwerij gaat in Suriname fabriek beginnen

Paramaribo. — De Staten van Suriname hebben een verordening, regeïende de heffing van een omzetbelasting op binnenlands gebrouwen bier, met algemene stemmen aangenomen.

Door deze verordening is de weg geopend voor de Nederlandse Amstel Bier Brouwerij om in Suriname een fabriek te beginnen. Amstel wachtte op de behandeling van het ontwerp om van wal te steken. Voor de fabriek is reeds een terrein ter beschikking.

Naar verluidt, zullen in Maart enkele kopstukken van Amstel in Suriname aankomen om de laatste hand te leggen aan de plannen.

Buenos Aires. — Een groep dissidente nationalisten trachtte gisteravond het partij-hoofdkwartier van de Nat. Partij te bestormen. Een persoon is zwaar gewond en twee anderen zijn licht gewond. Er werden in totaal zeven personen aangehouden.

Statenlid zou Surinamers beledigd hebben

Paramaribo. — Het Statenlid Karamat Ali had dezer dagen de bijzondere aandacht van enkele medeleden, die hem naar aanleiding van een uitlating door hem gedaan, ervan langs gaven in een openbare vergadering der Staten. Het lid Kanhai meende zelfs, dat Karamat Ali niet langer representatief is en spreker wilde Karamat Ali niet langer als medelid beschouwen.

De zonde van de heer Karamat Ali was de bewering, dat, evenmin als men de boslandbewoners in één stap tot andere landbouwmethoden kan brengen, evenmin kan de Surinaamse landbouw de geperfectioneerde vorm van landbouw bedrijven, welke te Wageningen wordt vereist. Wij moeten ernaar streven zover te komen. Maar al geeft men de Surinaamse landbouwer nu zes Wageningens, hij zal nu niet kunnen doen wat de Hollanders daar doen.

De leden Kanhai en Rens vonden dat Karamat Ali het Surinaamse volk door deze uitlatingen beledigd had en de kiezers een dolksteek in de rug had toegebracht. De leden Varma en Pireau deden er nog een schepje boven op. In deze tijd mocht een volksvertegenwoordiger niet zo spreken.

Karamat Ali wees erop, dat de heren zijn verklaring uit haar verband rukken, als ze beweren, dat hij zei dat de Surinaamse landbouwer niet kan presteren wat de Hollanders doen Men moet deze zin in zijn verband bezien.

Londen. — Randolph Turpin zal zijn Europese titel middelgewicht op Maandag 19 April te Rome verdedigen tegen de Italiaan Tiberio Mitri, zo heeft de Londense promotor Jack Solomons meegedeeld.

Londen. — Te Maidenhead, in Engeland, is mevrouw Mercy Coffee, die tot gewoonte had tweemaal daags een pijp sterke tabak te roken, in de leeftijd van 101 jaar overleden. Zij zou in April aanstaande 102 zijn geworden.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Er gaat zelden een week voorbij waarin wij niet onze schreden richten naar het Frans-Italiaans kwartier dat Soho heet, dat in het hart van het Londense West-End ligt, dat geurt naar knoflook, uien en versgebrande koffie, en waar iedereen hardop praat, altijd met een rijkdom van gebaren, dikwijls met vochtige welbespraaktheid. Wij gaan in Soho winkelen ten behoeve van ons gezin, want in Soho kan men dingen kopen die men elders in geheel Engeland niet kan krijgen, echte groene spliterwten, (Nederlandse) bruine bonen, (Nederlandse) leverworst, paprikaspek, en meer soorten worst dan wij voorheen wisten dat op aarde bestonden. Men kan er ook inktvis kopen en dozijnen soorten kaas uit geheel Europa. Wij gaan er eveneens naar toe omdat men er voor weinig geld een goed kop koffie kan krijgen. En wij gaan er naar toe om al wandelend te mijmeren.

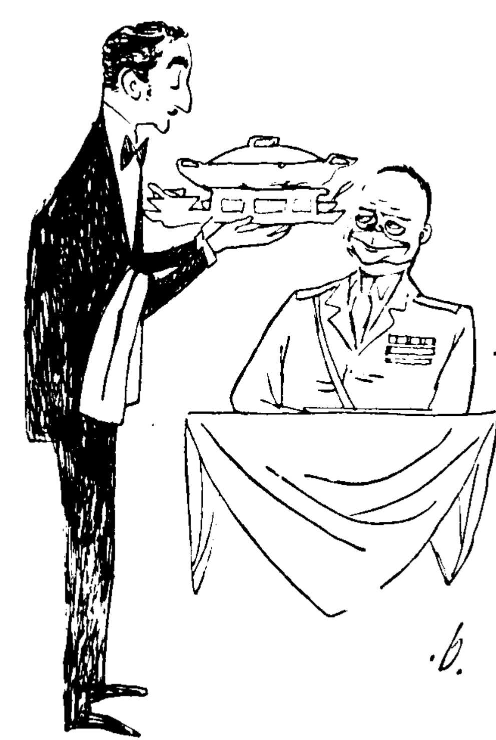
Rustiek bedrog

Er valt veel te mijmeren in Soho. Daar zijn om te beginnen de hazen in de poelierswinkels. Wie kan in Soho een haas zien zonder te denken aan het verleden? Want volgens ter zake kundigen is de naam Soho afkomstig van de jachtroep „So ho!" hetgeen men de jachthonden toeriep, als de haas het haasje was en de honden al te speels begonnen te worden. Inderdaad, eens joeg men in Soho op de levende voorvaderen van de harige nazaten die nu levenloos aan hun achterpoten achter de ruiten hangen van dit kwartier, lepels zonder geluid, spiegels zonder licht, lopers zonder beweging. En het bloed heet zweet en iedere hazenbol draagt een bekertje.

Wij mijmeren eveneens als wij terecht komen in Soho Square, het kleine plein dat slechts enkele meters verwijderd ligt van de drukke Oxford Street. Want men heeft het kleine parkje in het midden nu vernieuwd, nadat het tijdens en na de oorlog was vergroeid tot een wildernis van struikgewas en onkruid. En derhalve heeft men nu het vrije uitzicht op het schilderachtig tuinhuisje met de oude balken en het scheve houtwerk in de muren. Het is lief en landelijk en de lood-geruite raampjes zien er uit alsof zich aanstonds een der vensters zal openen en een meisje dat Nellie heet het hoofd naar buiten zal steken om fragmenten te zingen uit Die lustige Witwe. En menigeen die voorbij gaat zal dankbaar terugdenken aan vroeger dagen, toen hier nog het wild huisde in het struikgewas en beekjes babbelden langs de wilgen. Zo lief, zo landelijk is het huisje, zijn de pannen op het hellende dak, zijn de vergrijsde balken. Wij helaas behoren tot de ontgoochelden die weten dat dit lief, aanvallig, bijna eetbaar en zeker bezingbaar huisje in de meest onvergeeflijke en letterlijke zin van het woord boerenbedrog is, dat het een liederlijke camouflage is voor een ventilatieschacht van een onder het plein verborgen transformatorstation.

Jurken en ajuinen

Rond het plein vindt u een ziekenhuis, een jurkenfabriek, een kleine synagoge, een filmkantoor, een liefdadigheidsinrichting voor dakloze vrouwen en een heel groot kantoor van een heel grote firma die heel veel jam maakt en marmelade, heel veel uien in potjes doet en slasaus fabriceert. Doch anderhalve eeuw geleden lag hier de meest boeiende bazaar van Londen, een liefdadigheidsinstelling waar allerlei artikelen werden verkocht ten bate van „de weduwen en wezen van hen die gevallen zijn in de langdurige oorlog tegen Napoleon". Daarheen brachten rijke lieden kostbaar kant en porselein en ivoor en jade en zijden stoffen, en andere rijke lieden kochten deze voorwerpen, en het geld ging naar de wezen. Nu is er alleen nog maar een klein antiekwinkeltje. Daar zijn wij in vier jaren tijd drie keren naar binnen gegaan omdat wij driemaal hetzelfde stel kandelaartjes in het venster zagen. Doch alle drie keren verwaardigde zich niemand om uit het verborgene te voorschijn te komen. De kandelaartjes staan er nog steeds. Wij vermoeden dat de eigenaar dood is en dat men vergeten heeft het winkeltje op te heffen.

Hij serveert gaarne zelf de hoofdschotel.

Voorheen woonden rond dit plein aristocraten en zelfs edellieden. Aan de Oostkant lag Carlisle House, gebouwd door de tweede Graaf Carlisle, een ontmoetingspunt voor de notabelen en kunstenaars van het begin van de 18de eeuw. Omtrent het midden van de eeuw verhuurde de graaf deze woning aan een Duitse zangeres die om ons onbekende, doch ongetwijfeld interessante redenen bekend stond onder de naam van „de Circe van Soho Square". Toen het huis werd gesloopt, bleef alleen de balzaal behouden. Deze werd gekocht door de Katholieken en veranderd in een kapel. Op de plaats van de kapel staat nu de kerk van St. Patrick met haar campanile van rode baksteen. In deze kerk — Soho is zeer cosmopolietisch — worden in vele talen zonden vergeven aan Ieren, Italianen, Fransen, Polen, Litauers en negers van de Goudkust en Jamaica. De pastorie was eens berucht om de grote sterfte onder de geestelijken. De riolering in de buurt was erger dan primitief, en cholera, tuberculose en longontsteking waren in de pastorie, om zo te zeggen, kind aan huis.

Een oorspronkelijke preek

In Soho wordt waarlijk geleefd en waar geleefd wordt geschieden vreemde dingen. Het is dan ook geen wonder dat de pastorie en de kerk van St. Patrick het middelpunt vormen van een ongewoon rijke schat aan historische anecdoten. Wij zouden u gaarne hebben verhaald van de pastoor die een record hardlopen brak in de haast waarmee hij van de pastorie naar het nabijgelegen bierhuis „The Falconberg Arms" holde en van de wijze waarop een minder vroom gelovige de collecteschaal met inhoud afhandig maakte aan een vroom koster. Doch deze verhalen zijn te lang. Wij willen hier alleen vertellen van een van de meest oorspronkelijke preken die wellicht ooit ten beste zijn gegeven van een kansel. Dat geschiedde tijdens de Hoogmis op een Zondag. De pastoor las de Mis en had juist het Evangelie beëindigd, toen vanaf de kansel een zalvende stem weerklonk die aanhief: „Beminde Gelovigen...." De pastoor was enigszins verbaasd want bij zijn beste weten had hij zelf zullen preken en had hij zich hiertoe voorbereid door te mediteren over een onderwerp waartoe Soho niet na kan laten te inspireren, levensvreugde. 's Pastoors verbazing nam nog toe toen hij in de predikant die in toog, superplis en stola zijn gelovigen toesprak niet een van zijn eigen kapelaans kon herkennen. Doch toen de preek eenmaal op gang begon te komen maakte zich eveneens van de theologisch minder goed geschoolde parochianen een grenzenloze verbazing meester. Want de preek was anders dan andere preken, heel anders en derhalve uitermate boeiend. Men heeft de predikant met geweld van de preekstoel moeten verwijderen. Later bleek dat de man, die eerlijk meende dat hij pastoor was en tot het predikambt geroepen, ontsnapt was aan een krankzinnigengesticht.

Wie kan in Soho een haas zien zonder te denken aan het verleden?

Wij koesteren geen hoop ooit tegenwoordig te zullen zijn bij een herhaling van deze rhetorische verrassing en verlaten derhalve, nog steeds mijmerend, Soho Square langs Greek Street in de richting van Old Compton Street, waar het onze gewoonte is bij Orlando een witte Capucino te drinken voor dertig centen, het alleredelste kop koffie dat wij kennen In Greek Street bevindt zich het Joegoslavische restaurant van monsieur Joseph, een parmantig restaurateur met een agressief snorretje en met scherpe haviksogen waaraan niets ontgaat. Hij serveert gaarne zelf de hoofdschotel en doet zulks met een zwierige wijding alsof hij eigenlijk kunstschilder van beroep was en u zijn laatste meesterstuk wenste te tonen.

De taart van Josef

Wij bewaren aan deze intieme eetgelegenheid aangename herinneringen. Want eens, enige jaren voor het begin van de laatste wereldoorlog, werden wij hier op een nobele maaltijd onthaald door een dikke, zangerige en suikerzieke Amerikaan die Walter en wiens vrouw Honey heette (en wellicht nog heet). Mocht u ooit bij Monsieur Joseph binnen gaan — en ga er vooral niet binnen omdat de koningin van Siam en Eisenhower en ex-koning Peter van Joegoslávië en ex-Kanselier van de Schatkist Hugh Dalton u hier zijn voorgegaan, doch enkel om het goede eten — wees vooral taktvol. Monsieur Joseph heeft namelijk één zwak. Indien u voor uw dessert een omelette confiture mocht bestellen of ananas au Kirsch of een hoeveelheid rijpe Roquefort of Camembert, men zal u op uw wenken bedienen. Waarom tenslotte ook niet? Serveert men iets verder in dezelfde straat niet slakken en kikkerbilien? Doch, indien u een goed waarnemer bent, zult u rond de scherpe ogen van Monsieur Joseph een smartelijke trek zien verschijnen. Want Monsieur Joseph is trots op zijn taart en het doet hem verdriet te zien dat gij, terwijl het taartengeluk voor het grijpen ligt, in plaats van het geluk kaas hebt gekozen. Wij hopen dat u Gâteau à la Maison zult bestellen, aldus tonend meer takt te bezitten dan wij, die voor geen geld op aarde taart willen eten, zolang er iets anders te krijgen is, vooral Camembert of Brie die op eigen benen kunnen lopen.

Maar voor de kikkerbillen en die slakken gaat u eten enige huizen verder aan de overkant in een typisch Frans restaurantje, geheten „L'escargot bienvenu", gelegen op de plaats waar eens hanengevechten werden gehouden. Gaat u zich daar gerust te buiten aan de slakken die geserveerd worden in hun schone schelpse woningen en die zijn toebereid met boter en knoflook en peterselie. Gaat u zich te buiten, en u zult verrast zijn hoezeer zich uw mening omtrent slakken in gunstige zin zal wijzigen. Doch voordat u zich waagt aan de kikkerbillen, zouden wij u liever eerst vertellen waarom wij verdriet hebben over deze dieren en waarom ons tranen in de ogen komen, als wij denken aan de Rana Esculenta, de eetbare kikker. Maar daarover, over ons kikkerverdriet, wellicht een volgende keer. Mogen u evenwel de slakken in hun boterbadje wél bekomen.

Herinneringen aan Baron von Münchhausen

In 1785 verscheen in Londen een boekje van negenenveertig pagina's dat precies één shilling kostte en de weidse titel droeg: „Baron von Münchhausen's relaas van zijn wonderlijke reizen en veldtochten in Rusland". Voor zover bekend bestaat er geen enkel exemplaar meer van (als u er een vindt, kunt u er rijk mee worden), maar vroeg in het jaar 1786 verscheen in Oxford een tweede, waarschijnlijk identieke uitgave, verzorgd door een zekere Smith, die de rechten daarna verkocht aan een andere uitgever, Kearsley genaamd. Deze bracht nog in 1786 een herziene en uitgebreide druk op de markt onder de titel „Gulliver herleefd: De zonderlinge reizen, veldtochten, zeereizen en avonturen van baron Munnikhouson, gewoonlijk uitgesproken als Münchhausen; zoals hij ze bij een fles wijn vertelt als hij te midden van vrienden is". Een vierde, vijfde en zesde druk volgden snel, de verhalen werden ingekort, uitgebreid, aangedikt, herschreven, vertaald en teruggevertaald, tot in 1793 een min of meer definitieve vorm was bereikt. In die vorm hebben zij de wereld veroverd, zodat thans iedereen ze kent. Of weet u nog niet hoe de baron eens op een kanonskogel reisde of hoe zijn overjas gek werd door de beet van een dolle hond? Dan benijden wij u de prettige uren die u nog wachten!

De oorspronkelijke auteur van de eerste versie was Rudolph Erich Raspe, die te Göttingen eens kennis had gemaakt met Karl Friedrich Hieronymus, Baron von Münchhausen (1720—97). Deze baron had in Russische dienst tegen de Turken gevochten en toen hij zich na dat bewogen leven in 1760 op zijn landgoed terugtrok, doodde hij de tijd door zijn vrienden ongelooflijke verhalen te vertellen van avonturen die hij op reis, op jacht of in de oorlog zou hebben beleefd. Een leugenaar was hij niet en ook geen opschepper, want hij maakte het overduidelijk dat geen enkel van zijn verhalen ook maar een zweempje van waarheid in zich had.

Nadat Raspe echter wegens ontvreemdingen uit het muntenkabinet te Kassel naar Engeland was gevlucht, kwam hij in geldnood en om zijn financiële positie wat te versterken, schreef hij enkele van de meest fantastische vertellingen op, die hij de baron ten beste had horen geven. Het resultaat moet zijn eigen verwachtingen wel verre hebben overtroffen. En Baron von Münchhausen? Die was woedend op Raspe en heeft het hem nooit vergeven, dat hij hem tegen zijn zin onsterfelijk heeft gemaakt!

Hier heeft de oude Baron von Münchhausen zich er menigmaal over zitten ergeren, dat een journalist de verhalen — die hij alleen maar vertelde! — had opgeschreven en ze tot vermaak van de hele wereld had gepubliceerd

Nederland fabriceert

Driehonderd duizend paar schaatsen per jaar

Den Haag. — Reeds eeuwen geleden werden in Nederland door smeden in samenwerking met timmerlieden schaatsen vervaardigd. Later waren het niet meer in de eerste plaats de ambachtslieden, die het overgrote deel van de schaatsen leverden maar de industrie. In 1826 werd door de Firma Hoekstra te Warga de eerste Nederlandse schaatsenfabriek opgericht. In de loop van die eeuw kwamen er verschillende bij. Thans telt Nederland ongeveer 20 fabrieken, die zich op de vervaardiging van schaatsen toeleggen. De productie is thans nagenoeg geheel gemechaniseerd.

De schaatsenindustrie, die tot de kleine industrie behoort wordt voor een belangrijk deel in Friesland uitgeoefend.

Hoewel de afzet van schaatsen in het winterseizoen geschiedt, vindt de productie het gehele jaar plaats. Veelal wordt de schaatsenindustrie als nevenbedrijf uitgeoefend, in combinatie met de fabricage van speelgoed, gereedschappen of metaalwaren, producten dus, waarvoor dezelfde grondstoffen benodigd zijn als voor de schaatsenfabricage. Voor de vervaardiging der gedeeltelijk uit hout gefabriceerde schaatsen wordt voornamelijk beukenhout gebruikt. De laatste tijd is echter een grotere vraag merkbaar naar de geheel uit metaal bestaande schaats, die thans ook in Nederland wordt vervaardigd.

De totale Nederlandse productie bedraagt momenteel, ongev. 300.000 paar per jaar. Het productiepeil en de goede kwaliteit van de tientallen modellen schaatsen, die hier thans worden vervaardigd, hebben ertoe geleid, dat de Nederlandse industrie, de binnenlandse markt voor het overgrote deel kan voorzien. In de eerste 11 maanden van 1954 bedroeg de import slechts 2000 paar. Dit is niet steeds zo geweest.

Na de oorlog liep de invoer van schaatsen, vooral uit Duitsland, aanvankelijk zeer hoog op, n.l. van 17.000 paar in 1949 tot 49.000 paar in 1950. In 1951 bedroeg deze zelfs 79.000 paar ter waarde van ruim NAf 375.000.. Reeds in 1952 was een aanzienlijke daling van de import merkbaar, n.l. tot 12.000 paar. De export van de Nederlandse schaatsenindustrie is nog zeer klein. In 1951 werden 600 paar, in 1952 2200 paar en in de eerste maanden van 1953 800 paar uitgevoerd.

Wel echter krijgt het Nederlandse product langzamerhand in het buitenland grotere bekendheid. Op verschillende buitenlandse exposities werden prijzen behaald.

Rolschaatsen worden in Nederland wel in toenemende hoeveelheden geproduceerd, doch de import overtreft nog steeds de eigen productie. Bedroeg de import in 1950 slechts 7000 paar, in 1952 was ze reeds toegenomen tot 21000 paar, terwijl in de eerste 11 maanden van 1953, 29.000 rolschaatsen werden geïmporteerd, ter waarde van 132,500, voornamelijk uit West-Duitsland.

IJzer en kolen achter het IJzeren Gordijn gesmokkeld

Milaan. — Het Italiaanse persbureau „Ansa" meldt, dat de Italiaanse douane heeft ontdekt, dat onder leiding van een Zwitser belangrijke hoeveelheden z.g. strategische goederen, naar landen achter het IJzeren Gordijn zijn gesmokkeld.

Talrijke personen, onder wie verscheidenen, te Milaan woonachtig, zouden bij deze zaak zijn betrokken.

De bende zou de naam van een bonafide maatschappij te Milaan hebben gebruikt om voor diverse metalen invoervergunningen te krijgen van het Italiaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Op die vergunningen werden b.v. ijzer en kolen uit Engeland en België naar Rotterdam verscheept, vanwaar de metalen naar een Oost-Europese haven gingen, of per trein naar Oostenrijk, dan wel over de weg naar Tsjecho-Slowakije.

CUROM

5.30 Uitzending voor de kleinere kinderen in het Nederlands 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan 9.00 Boletin di Noticia 7.10 Los Seybanitos 7.30 Wat de handel biedt 8.30 Boeken vragen Uw aandacht 8.45 Zoeklicht op Nederland 9.45 Dansmuziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Opera-programma. 19.00 De pianist van de week: Dick Willebrandts. 19.30 Ned Kroniek o.a. Uit en Thuis, 19.42 Kun je nog zingen zing dan mee, 19.57 Klankbeeld. 20.09 Muzikale actualiteit. 20.16 o.a. met Caraibisch commentaar en groeten voor militairen 20.55 Avondgebed Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A. 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

17.00 Reclame uitzending 17.15 Voor kinderen 17.30 Neslé — C.H.M. 17.45 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Dienst Welzijnszorg: 18.40 Nieuws 19.00 De Dauwdrop: 19.30 Schaak 19.40 Coutino zingt sentimentals 20.00 Advertenties 20.10 V. en V. 20.25 Radio Volks Universiteit 21.15 Advertenties 21.25 Nieuws en Sluiting.

EILANDGEBIED CURACAO

Ter openbare kennis wordt gebracht, dat in overweging wordt genomen, nadere voorschriften te laten vaststellen betreffende het verlenen van vergunningen voor de oprichting van apotheken en dat in verband daarmede voorshands op nieuwe verzoekschriften tot het oprichten van apotheken niet zal worden beslist.

Curaçao, 22 Februari 1954

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

De Secretaris,
J. VAN TOORN.

BEKENDMAKING.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in de Nederlandse Antillen,

MAAKT BEKEND,

dat door hem ontheffing is verleend van de bepalingen van de „Winkelsluitingsverordening 1932", met dien verstande, dat de winkels op het eiland Curaçao op heden, 23 Februari 1954, geopend mogen blijven tot 21.00 uur.

De Procureur-Generaal voornoemd,

J. J. A. ELLIS.

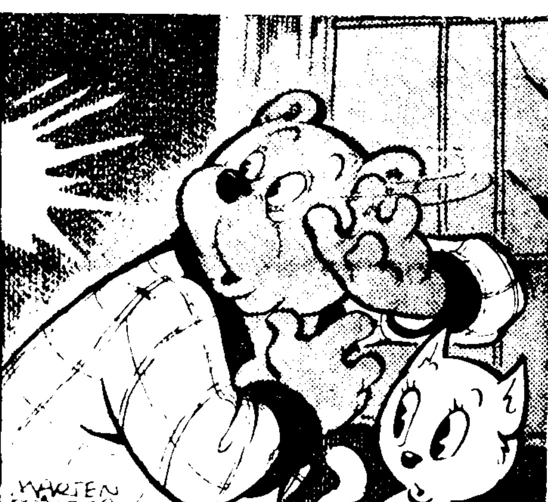
Curaçao, 23 Februari 1954.

1694

Tom Poes en de wens werkster

1806. — Nadat heer Bommel het blik groente door zijn eigen ruiten had gegooid bedaarde zijn woede even snel als hij was opgekomen.

....

Mismoedig trad hij aan het venster en staarde door het gebroken glas in de nachtlucht.

„Wat een toestand! mompelde hij. „Een verlaten heer in een verwaarloosd kasteel! Joost was lui en brutaal, dat is waar, maar handig was hij toch wel, dat moet ik toegeven! Wat moet er nu van mij worden, jonge vriend? Ik denk, dat ik de wijde wereld ga intrekking, eenzam en onbegrepen, als je begrijpt, wat ig bedoel. Reizende van herberg tot herberg, zonder bekende woon- of verblijfplaats, overal over en teveel...... nergens een woning...... ach, ach!"

Tom Poes ging naast hem staan en wilde net zeggen, dat zijn vriend toch wel een beetje overdreef, toen er plotseling in de zwarte hemel een ster verschoot.

„Kijk!" riep hij, „een vallende ster! Nu kunt u een wens doen heer Ollie! Gauw dan!"

„Een wens?" mompelde heer Bommel verward, „eh... ja... een wens! Wat.....? Eh...... ik bedoel...... ik weet het al! Ik wens iemand, die voor mij zorgt en die al mijn wensen voorkomt, dat wens ik"!

Hij draaide zich om en keek een beetje verlegen naar Tom Poes.

„Onzin!" sprak hij kort. „Bijgeloof en kindersprookjes, anders niet! Vallende sterren en wensen doen zijn uit de tijd, dat moest je weten! Komaan, ik moet aan de slag. We hebben nog steeds niet gegeten en het wordt tijd, dat......"

Op dat moment klonk er uit de keuken een daverende klap, die de ruiten deed trillen en de kalk van het plafond deed storten.

Heer Bommel gaf een gil. „D-daar heb je het al!" jammerde hij, „De vallende ster! De wens!"

WEST-END

„The Quiet Man"

CINELANDIA

„Diamond city"

ROXY

„ Peter — Pan"

WIT GELE KRUIS

De Zondag- en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Agtmaal Niewindstraat 22 A, tel. 3773.

APOTHEKEN:

De weekdienst der Apotheken worden waargenomen door *Botica Moderna*, Breedestraat, tel. 1854 en *Botica del Pueblo*, Breedestaat (O.) 82 tel 3718

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

30)

„En, Ross, als 't vannacht nou eens gaat spannen, denk je dan, dat ze nog van gedachten zal veranderen?"

„Nee. Dat is niks voor haar om van gedachten te veranderen."

„En ben je beslist, heel beslist van plan om bij haar te blijven, Ross?"

„Zolang zij blijft, blijf ik ook."

Sally zuchtte bezwaard en de waterlanders zaten alweer hoog.

„Ross," zei ze haperend, „we.... we zouden je liever bij ons houden.... jou ook!"

Hij gromde iets tussen zijn tanden en keek zo onverschillig mogelijk, terwijl hij zich omdraaide om Cady en Jensen zijn bevelen te geven.

„De boot vaart niet weg voor daglicht," deelde hij hun mede, „behalve wanneer ik jullie van het strand af een teken geef met de lantaarn. Als ik dát doe, moeten jullie er ogenblikkelijk vandoor gaan. U en mijnheer Cady moeten de bemanning goed in de gaten houden, mijnheer Jensen. Het is niet uitgesloten, dat ze muiterij zullen plegen om zo gauw mogelijk de kreek uit te komen. Mevrouw Thorne wenst vannacht niet aan boord te slapen en ik blijf dus ook hier. Wanneer jullie vannacht niet wegzeilen, kom ik morgenochtend vroeg aan boord om nog enkele instructies te geven."

Toen de laatste boot van het strand was afgevaren en naar de schoener werd geroeid, maakte professor Thorne zich klaar om naar het plateau te gaan.

„Vannacht kunt u gerust hier blijven," waarschuwde Ames bedaard.

Ze wierp een onderzoekende blik op zijn gelaat.

„U kunt daar boven immers niets uitvoeren," verklaarde hij. „We staan er minstens even slecht voor als gisternacht.... om niet te zeggen slechter."

„Maar er bestaat toch altijd een kans," hield ze vol. „Ik kan het toch licht proberen."

„U zoudt uzelf maar handicapen," antwoordde hij. „U zult het nog kwaad genoeg hebben, als het zover is dat u boven móét zijn. U zult dan heus wel al uw kracht en spirit nodig hebben. Wanneer u die nú gaat verspillen, zult u dán niet in staat zijn uw waarnemingen te doen."

Ze nam zijn raad een moment in overweging.

„U heeft misschien wel gelijk, mijn heer Ames," besloot ze ten slotte. „Maar ik heb er zo'n verschrikkelijke hekel aan om niets uit te voeren. Enfin.... ik zal wachten. Wanneer de omstandigheden dan soms verbeteren, kan ik nog altijd naar 't observatorium gaan."

Ze ging naast haar tent op de grond zitten, haar rug gesteund tegen een boomstam.... Van deze plek af kon ze de bergtop in 't oog houden.

Ames zocht op korte afstand een geschikte plaats, vanwaar hij zowel de professor als het vulkaanmonster kon zien.

Aan boord van de Miriam hield Jensen en Cady broederlijk samen de wacht, uit angst, dat anders de onrustige matrozen het commando zelf in handen zouden nemen. Op het achterdek schoolde het troepje astronomen samen.

„Ik begrijp niet, hoe professor Peebles haar kan achterlaten," zei Sally, toen Steven een ogenblik bij haar kwam staan. „Hij dringt er het meest op aan om zo gauw mogelijk weg te komen en toch laat hij hier achter wat hem het liefst moet zijn, zijn meisje.. zijn aanstaande vrouw."

„Hmmm....." bromde Steven Cady. „Hij is nou wel de allerlaaste, die ze gebruiken kan. Zijn angst en zijn zenuwachtigheid zouden haar alleen maar vreselijk irriteren. Ik geloof nooit, dat Jessica hem toegestaan zou hebben om bij haar te blijven."

„Maar ze zijn toch verloofd," hield Sally vol. „Zit er dan helemaal geen pit in die vent? Had jij dan niet vast gedacht, dat hij op 't eiland zou blijven, Steven?"

„Nee, dat heb ik geen ogenblik gedacht," antwoordde Cady kalm.

Drie jaren lang kende hij professor Peebles nu, drie jaren had hij hem meegemaakt als „sterrenkundige van wereldvermaardheid". En van het begin dezer reis af had hij hem gezien in de rol van man en verloofde. Het verschil was te groot!

Er was geen mens aan boord van de schoener, die nog aan slapen dacht. Allen waren ze aan dek en aller ogen waren onafgebroken met eerbiedige vrees gericht op de rode wolk, die in verstilde schoonheid boven het eiland hing.

Want geheimzinnig was het en angstig en gevaarlijk.... en toch zou niemand hebben kunnen ontkennen, dat het ook schoon was.

De vuurgloed, die als een felle dreiging boven de kratertop hemelwaarts steeg, was nu eens dieprood, dan weer karmozijn en de kegelvormige rookzuil, die hem als een pilaster scheen te schragen, toonde een kleurschakering, die alles overtrof. Aan de randen van de wolk werd het rood vager en fletser, tot het ten slotte vervloeide in de nachtelijke sterrenhemel.

Stil en zwijgend zaten de beide mensen daar aan de zoom van het bos. Zó kalm en rustig was professor Thorne en zó ogenschijnlijk tevreden met haar gedwongen rust, dat het Ames verwonderde. Eindelijk sloop hij zacht en voorzichtig naar de plaats, waar ze zat.

Ze was in slaap gevallen. Haar vermoeid lichaam had ten slotte de rechten, die het onthouden werden, veroverd. Ames glimlachte en liep terug naar zijn rustplaats. Hijzelf kon niet slapen. Zo nu en dan dommelde hij alleen even in. Het begon reeds te schemeren, toen hij met een schok overeind kwam, voelend, dat er het een of andere gevaar dreigde.

De rode wolk scheen lager over het eiland gezakt te zijn. De rookzuil was korter en kleiner van omvang geworden dan ze de vorige avond was.

Zou het werkelijk kunnen zijn, dat het lavameer in de krater aan het dalen was? Een enkel ogenblik voelde hij die hoop in zich opkomen. En hij maakte zich reeds gereed om naar de bergtop te klimmen, toen ineens een reeks van korte, krampachtige aardschokken de grond onder zijn voeten aan het trillen en kloppen bracht. Een dof geluid begeleidde die trillingen. Kwam het van boven? Kwam het van beneden?

Hij wist het niet. Het was alsof een geweldige reus hijgend en hoestend naar adem snakte.

Een korte pauze.... en opnieuw een dof gerommel.

Jessica werd wakker en kwam overeind.

„Heb ik geslapen?" vroeg ze spijtig. „Hoe laat is het, mijnheer Ames?"

„Precies weet ik 't niet, maar het begint reeds te schemeren," antwoordde hij, terwijl hij wees naar een bleke streep aan de oostelijke horizon.

„Is de schoener al weg?"

„Nog niet."

„Zouden we hem maar niet liever wegsturen?"

„Ik ga er heen met de sloep," zei hij. „Ik vermoed zo, dat u wel even mee wilt gaan, om hen nog goedendag te zeggen."

„Ja, dat is een goed idee," stemde ze vriendelijk toe.

„Bent u dus niet van plan veranderd?" vroeg hij na een korte aarzeling.

„Natuurlijk niet! En u?"

„Ik blijf bij mijn besluit, zolang als u bij het uwe blijft," antwoordde hij onverschillig. De scherpbetoonde, eigenaardige manier, waarop hij dit zei, ontging haar.

Ze begaven zich naar het strand en Ames bracht de sloep vlot. Professor Thorne volgde hem en klom handig aan boord. Terwijl ze zich met de riemen afstootten van het strand, begon een derde reeks van nóg heftiger aardschokken en het gedempte geluid groeide nu aan tot dreunend gegrom. Jessica zat onbedogen in de kop van de sloep en scheen geheel en al in beslag genomen te zijn door haar gewichtige gedachten.

Ze trachtte zich duidelijk voor te stellen, hoe groot het beeld zou zijn, dat ze door de lens van haar kleine telescoop zou kunnen waarnemen, en hoe ze met behulp van die lens foto's van de corona zou kunnen maken.

In het vroege schemerlicht kleumde 't troepje bleke, huiverige mensen samen bij de verschansing en wachtte tot de sloep langszij van de Miriam kwam te liggen.

„O, Steven, ze zit in de sloep!" riep Sally verheugd. Ze is bij hem. Ze heeft zich vast bedacht."

De jongeman schudde het hoofd.

„Nee, Sally, ze komt waarschijnlijk alleen goededag zeggen en afscheid nemen."

Sally, de optimiste, bleef nog hopen, maar toen ze het vriendelijke, rustige hoofdknikje van haar prof opving en de vastberaden uitdrukking op haar gezicht zag, verdween haar hoop als sneeuw voor de zonn.

„We zijn gekomen om te zeggen, dat jullie weg kunt gaan," zei professor Jessica. „En ik wou jullie, meisjes, toch nog even de hand drukken. Hoewel we elkaar natuurlijk spoedig terug zullen zien!"

Ze glimlachte beminnelijk en kuste Sally.

„Blijft u dus werkelijk op dat lamme ongelukseiland?"

„Zeker, kind."

Ames sprong achter professor Thorne op het dek en nam alles met 'n korte, onderzoekende blik op. Hij liep naar Jensen en fluisterde hem iets in 't oor. Toen keerde hij zich om en riep Sally bij zich.

„Ga met mevrouw Thorne naar de kajuit en houd haar zo lang mogelijk beneden," zei hij op bevelende toon.

Met grote, verwonderde ogen keek Sally hem aan.

„Doe zoals ik je gezegd heb, dan komt alles nog in orde. Je houdt immers veel van haar?"

Sally knikte heftig van ja en bedacht zich geen ogenblik. Ze liep zo argeloos mogelijk naar professor Jessica terug, stak haar arm door die van de prof en zei:

„Marjorie is even naar kooi gegaan. Ik denk, dat ze me mijn leven lang niet meer aan zal kijken als ik u weg laat gaan, zonder dat u haar goedendag hebt gezegd."

„Natuurlijk ga ik even naar haar toe," antwoordde de professor. En samen liepen ze de kajuitstrap af naar beneden.

Dadelijk stak Ames zijn arm op en Jensen, die midscheeps op dat teken wachtte, vloog naar voren en riep de matrozen bevelen toe. Seaton, de machinist, rolde in zijn haast om in de machinekamer te komen bijna het trapje af. De Miriam lag slechts aan één anker. Het was het werk van seconden om de kabel te kappen. Toen dat gebeurd was, snelde Ames naar het roer. Een gebruis en gewirwarrel van water en de Miriam bewoog zich langzaam van haar plaats.

Met vaste hand bracht Ames het schip met een boog tot voor de uitgang. Al het gebruikelijke lawaai, dat meestal met 't onder-zeil-gaan gepaard gaat, werd vermeden. De matrozen stonden zwijgend op het dek, de ogen gericht op de klippen, die de Miriam aan weerszijden omgaven, toen ze het kanaal doorvoer. En meer dan één van deze mannen hield zijn adem in, uit doodsangst dat deze doorgang, die naar vrijheid en veiligheid voerde, op het laatste ogenblik gesloten zou worden.

Toen de schoener de open zee opstoomde, die kalm en glad onder haar boeg lag, kwamen de eerste, rossige zonnestralen haar verwelkomen. Achter haar daalde de kraterwolk, verbleekt tot een dodelijk wit, al lager en lager over Kismet.

Ames' gezicht was strak en gesloten, toen hij koerszette naar het zuidwesten. Hij hield de ogen onafgebroken op de kajuitstrap gericht.

Cady, die dicht bij hem stond, begon langzamerhand te begrijpen, wat er eigenlijk gebeurd was. En toen de klippenkust al een eindje achter hen lag, zei hij met grote bewondering voor Ames' initiatief in zijn stem:

„Da's knap gedaan, verdraaid knap. Ik denk, dat het de enige manier was om haar mee te krijgen."

Het enige antwoord, dat Ames hem gaf, was een kort knikje.

Sally kwam het dek opgestoven, haar ogen tintelden van vreugde en opwinding.

„Ze is aan het praten met Marjorie," zei ze gedempt. „Maar o lieve tijd, Ross, wat zal jij op je kop krijgen! Ze kijkt je nooit meer aan."

„Dat verwacht ik ook niet," zei hij stug. „Houd haar zo lang als je kunt vast daar beneden!"

Maar het professortje, dat popelde van ongeduld om weer aan het werk te gaan, maakte het afscheid van haar secretaresse niet lang en al heel gauw nadat Sally aan dek was gekomen, verscheen ook zij in de deuren van de kajuitstrap.

Er kwam een uitdrukking van eindeloze verbazing op haar gezicht, toen ze om zich heen keek.

Waar hadden ze haar heengebracht? Waar was de kreek gebleven? Ze zag de klippen van Kismet ongeveer tweehonderd meter achter zich. Verder niets dan open zee.

(Wordt vervolgd)